கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கச.] ராக்ஷஸஹு மார்கழிமீ [பகுதி-உ.
Vol. XIV. December—January, 1916. No. 2.

தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றோ வேறோ?*

சீவகசிந்தாமணிப்பதிகத்து 15-வதுசெய்யுளும், உரையும், அந்நூலை உரையுடன்பரிசோதித்துப்பதிப்பித்தவர்களதுகுறிப்பும், அக்குறிப்பிற்கண்டுள்ளசெய்யுளும் தாழவருவன:—

"தள்ளாதசும்மைமிகு†தக்கநாடுநண்ணி
விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணோக்க
முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறுங்
கள்ளாவிநாறுங்கமழ்கோதையிற்போயவாறும்."

விள்ளா-நீங்கா. உளம்-மனம். ஆவி-மணம். இன்-நீக்கம்.

இ-ள், இன்ன ஒலியென நீக்கலாகா ஒலிமிகுகின்ற தக்கநாட்டைப் பொருந்தி, அவ்விடத்துநகரில் வணிகன்மகள்நோக்கம் மனத்துணின்று உயிரைவருத்துதலால் இருவருயிரும் ஒருயிரையொத்து உறைந்தபடியும், அவளினின்றும் போனபடியு மென்க.

†இந்த நாட்டிற்குத் தக்கநாடென்பது பெயர். இதனைக் கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியிற்காண்க.

"படம்புனைந்தெழுதியவடிவிற்பங்கயத்
தடம்பல்தழீஇயதுத்தக்கநாடது
வடங்கெழுவருமுலைமகளிர்மாமைபோன்
றிடம்பெரிதினியதனெல்லையெய்தினான்."

(கேமசரியாரிலம்பகம் 28-வதுகவி.)

---

*இதற்குப் பத்திராதிபரபிப்பிராயம் அடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

*

அச்சுப்பிரதிகளி லிங்ஙனமிருப்ப, தஞ்சைமாநகரத்துப் பூர்வ ராஜாங்கத்தைச்சார்ந்த ஸரஸ்வதீமஹாலயத்துள்ள சிந்தாமணிப்பழைய வேட்டுச்சுவடிகள்(144; 146; 147; 156 இலக்கமிட்ட)நான்கினுள்ளும் "தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுநண்ணி" என்றபாடமே எழுதப்பட்டுள்ளது. அன்றியும், உரையுடன்கூடிய மேலேகண்ட (144; 147; 156 இலக்கமுள்ள) மூன்றுபிரதிகளுள்ளும் உரையில், '......இன்னவொலியென நீக்கலாகா வொலிமிகுகின்ற தக்கணநாட்டைப் பொருந்தி யவ்விடத்துநகரில்........' எனவே எழுதப்பட்டுள்ளது.

கி. பி. 1868-வதுவருஷத்தில் எச். பவர்துரை என்னும் பாதிரியாரால்,செலவுக்கு முட்டின்றித் துரைத்தனத்தார் அளித்தபொருளுதவியும்,பொருள்விளங்காவிடத்து விளங்கப் பொருள்தந்து திருநெல்வேலி வித்வான் முத்தையாபிள்ளைசெய்தபேருதவியும்சேரப்பெற்று,சென்னையில் கிரிஸ்தவஞானோதயசங்கத்தாரது அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்ட உரையுடன்கூடிய நாமகளிலம்பகத்து, பதிகத்து ௧௧-வதுபக்கத்தில் 'தள்ளாதசும்மைமிகுதக்கணநாடுநண்ணி' எனப் பாடங்கொண்டு உரையின்கண்ணும் 'தக்கணநாட்டைப்பொருந்தி' எனக் காணப்படுகின்றது.

ஆகவின் மேலேகண்டுள்ள கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியில், தக்கணநாடு என்பது கடைக்குறையால் தக்கநாடு எனக் கூறப்பட்டதேயாம்போலும்.

நிற்க; க்ஷத்திரசூடாமணி, கத்தியசிந்தாமணி, ஜீவந்தரசம்பு என்ற வடமொழிக்காவியங்களுள்ளும், சீவகன் தக்கணநாட்டுக் கேமமாபுரத்தையடைந்து கேமசரியாரைமணம்புரிந்ததாகத் தெளிவுறக்கூறப்பட்டுள்ளதும் அடியிற்காணலாகும்.

"ததஸ்ஸ்வஸ்தாந்நிர்கத்ய தேசே தக்ஷிணாபதகே ।
ஸஹஸ்ரகூடசைத்யஸ்ரீவிஹாரம் ஸந்ந்யவஸ: ॥௩௨॥

... ...

ஜம்க்ஷேமபுரீநாம ராஜதாநீ விராஜதே ।
நரபதிஸ்தஸ்ய தேவோ நரராஜோ த்ருடநாயக: ॥௬௧॥

*தஸ்ய ச்ரேஷ்டிவத்ராஜ்ஞ꞉ ஸுபத்ரஸ்ய ச மஹிநீ ।
நாம்நா து நிர்வ்ருதிஸ்தஸ்யா꞉ க்ஷேமஶ்ரீரிதி தத்ஸுதயோ꞉ ॥

... ...

ஸுபத்ரதோயபூர்வம் ஸுபத்ரேண ஸமர்ப்பிதாம் ।
க்ஷேமஶ்ரியம் விவாஹேந ப்ரயயே ஜீவகோ விதி" ॥ருக॥

இ-ள், பிறகு அவன் ஆங்குநின்றுவெளிப்பட்டுத் தக்கணம் என்னும்பெயரியநாட்டின்கண் ஸஹஸ்ரகூடமென்னும் ஜிநாலயத்தை யடைந்து, எண்குணனைத் துதிசெய்தனன்.

... ...

இந்தத் தக்கணநாட்டிற்குக் க்ஷேமபுரியென்பது ராஜதானி. அப்பட்டினத்தரசன் நரபதிதேவன் எனப்படுவான். அவ்வரசனுக் கினியன் சுபத்திரன் என்னும் வணிகன். அவனதுமனைவி நிர்விருதி. அவர்களது புதல்வி க்ஷேமசிரியென்பாள்.

... ...

பின்னர், நல்லதொருமுகூர்த்தத்தில், சுபத்திரனால் தரப்பெற்ற க்ஷேமசிரீயைத் தூயவனும் சீவகன் முறைப்படி மணம்புரிந்தனன்.

க்ஷத்திரசூடாமணி 6-வது இலம்பகம்.

" ஸாத்யம்யபி꞉........ காநிசிஜ்ஜாநபதாநி நயனயோர்விஷயீசகார । தாநிசாதீத்ய........ தக்ஷிணதேசஸ்ய........ ஸஹஸ்ரகூடம் ஜிநாலயமத்ராக்ஷீத் ।"

(இ-ள், சச்சந்தன்மகனாகிய சீவகன் சிற்சிலநாடுகளைக் கண்ணுற்றான். அவைகளையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகக்கடந்துசென்று, தக்கண நாட்டின்கண்ணுள்ள சிறந்ததோர் ஜிநாலயத்தைக்கண்டனன்.)

கத்தியசிந்தாமணி 6-வது இலம்பகம்.

---

* "தஸ்ய ச்ரேஷ்டிவத்ராஜ்ஞ꞉ ஸுபத்ரஸ்ய" என்னும் மூலமானது, "அவ்வரசனுக் கினியன் சுபத்திரன் என்னும் வணிகன்" என்ற உரைக்கும், "அந்நகர்க்கரசனேயனையவாண்டகை" என்னுஞ் சிந்தாமணிக்கும் பொருந்தா திருப்பது ஆராயத்தக்கது.

"ஸர்வோத்தராவநீநாம் தக்ஷிணம் தேசமவாப்ய......"

(ஸர்வோத்தமமாகவுள்ள தக்ஷிணதேசத்தையடைந்து ... ...)

ஜீவந்தரசம்பு 6-வது இலம்பகம்.

மேலும், இவ்விடத்து 'ஸர்வோத்தமம் தக்ஷிணம் தேசமவாப்ய' என்றுகூறுது, 'ஸர்வோத்தராவநீநாம் தக்ஷிணம் தேசமவாப்ய' என (எல்லாநாட்டிற்கும் வடக்கிலுள்ளது தக்கணநாடு; எனவும், எல்லாநாட்டினுஞ்சிறந்தது தக்கணநாடு; எனவும் பொருள்பட) முரண்டோன்றியழிவணியாற்கூறிய கவிசாதுரியத்திற்கேற்ப, தேவரும் கடைக்குறையால் கேமசரியாரிலம்பகத்து 28-வதுகவியில் தக்கநாடு எனக் கூறிவிட்டு அடுத்தகவியில்,* தம்புலமைவிளங்க ஏதுக்கூறி, தக்கநாடு தக்கநாடேயாம் என்றார் போலும்.

ஆகலின், பதிகத்துத் தக்கணநாடு எனத் தெளியக்கூறியிருத்தலின், பின்னர் அதனையே கடைக்குறையால், தேவர் தக்கநாடு எனக் கூறினர்; தக்கணநாடே தக்கநாடாம், என்பது எனதுகருத்து. இக்கருத்து, சரியோ தவறோவென்பதனைத் தக்கோர்களாகிய பெரியோர்கள் ஆராய்ந்தெழுதுவாராக.

டி. எஸ். குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரி.

---

*தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்தநாற்றமும்
பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு
மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந்
தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே.

(கேமசரியாரிலம்பகம் 29-வதுகவி.)

ஸ்ரீ

தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றுமன்று வேறுமன்று.

தஞ்சை பிரும்மஸ்ரீ குப்புஸ்வாமிசாஸ்திரிகள் சீவகசிந்தாமணியின் தமிழேட்டுப்பிரதிகளையும், பிற ஸம்ஸ்கிருதகாவியங்களையுங்கொண்டு ஆராய்ச்சிசெய்து செந்தமிழ்க்கெழுதிவரும் விஷயதானங்களில் இதன் முன்சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிற “ தக்ஷிணதேசமும் தக்கநாடும் ஒன்றோ? வேறோ?” என்னும் பராமர்சபத்திரத்தால் நிருபநேயரபிப்பிராயமாக வெளியாகும் முக்கியமானவிஷயங்கள் இரண்டே. அவையாவன:— வடமொழிக்காவியங்களிற்கண்ட தக்ஷிணதேசம் என்பதே சிந்தாமணியில், தக்கணநாடு என வழங்கப்பெற்று அதுவே கடைக்குறையாகத் தக்கநாடெனவும் வழங்கப்பட்டமையால், பதிகத்தின் பதினைந்தாம்பாட்டில், பிரும்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் அச்சிட்ட பிரதியிலும் அதன் மூலப்பிரதிகளிலுமுள்ள ‘தக்கநாடு’ என்றபாடம் சிறந்ததில்லையென்பதும், தாம்கண்டபிரதிகளிலுள்ள தக்கணநாடு என்ற பாடமே சிறந்ததென்பதும் ஒன்று. அந்நாட்டின் இயற்பெயரையெழுத வேண்டிய கீழ்க்குறிப்பில், தக்கணநாடு என்றெழுதாது தக்கநாடு என விகாரப்பெயரையெழுதியிருப்பது முறையன்றென்பது மற்றொன்று,

இவற்றுள் முன்னதான பிரதிபேதத்தைப்பற்றி ஆராய்வாம். உயர்ந்தகாவியங்களிற் பிரதிபேதமானபாடங்களில் இது சிறந்தது; இது சிறவாதது என்பதை அதனதன் பொருணயத்தாலுளதாகும் ஏற்றத்தாழ்வுகண்டே தெளியவேண்டுமல்லது பல பிரதிகளிலிருப்பது கொண்டுமட்டும் தெளிதல் கூடாது. ஆகையால் அப்பாடபேதங்களின் பொருணயங்களை ஆராய்வாம்.

தக்கணநாடு என்ற பாடத்தில் அந்நாட்டிற்கு இடுகுறியளவாயொரு பெயர்கூறியதாய்முடிவதல்லது “விள்ளாவிழுச்சீர்வணிகன்மகள்வேற்கணோக்க, முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறு” என்ற காம போகமாகிய பிரஸ்துதத்துடன் ஓரியைபு மில்லாதிருக்கிறது.

தக்கநாடு என்ற பாடமானது, “ தேங்கயத்தணிமலர்தெகிழ்ந்த நாற்றமும், பூங்குழன்மடந்தையர்புனைந்தசாந்தமு, மாங்கெலாமகிற்புகையளாயவாசமுந், தாங்கலாற்றக்கநாடாயதென்பவே” என்ற கவிஹ்ருதயத்தோடுகூடிய அந்வர்த்தநாமமுடையதாகையால் அந்நாடு காம

போகாஸ்பதமாயுள்ளது என்னுங் குறிப்புணர்த்தி, "வணிகன்மகள் வேற்கணோக்க,முள்ளாவிவாட்டவுயிரொன்றொத்துறைந்தவாறு" ஆகிய பிரஸ்துதத்தோ டியைபுடையதாயிருக்கிறது.

இன்னும், தக்கநனாடு என்ற பாடத்தில் தக்கநாடென்றதனால், காமபோகாஸ்பதமென்றதொன்றேயன்றி, ந(ன்)னாடு என்றதனாலும் தர்மார்த்தாவிருத்த காமபோகாஸ்பதம் என்ற குறிப்பும் பெறப்படுகிறது. ஆகையால், பிரஸ்துதாநுகுணமாகாத தக்கணநாடு என்ற பாடத்தை விடக் கவிஹ்ருதயத்தோடுகூடிப் பிரஸ்துதாநுகுணமான தக்கநனாடு என்ற பாடம் மிகச்சிறந்ததென்றுதோன்றுகிறது.

இனி இரண்டாவதுவிஷயமாகிய கீழ்க்குறிப்பைப்பற்றி நிருபநேயரபிப்பிராயப்படி தக்கணநாடென்பதே தக்கநாடென விகாரப்பட்டதா? அன்றா? என்பதையும் ஆராய்வோம்: அந்நாட்டின் இயற்பெயர் தக்கணம் என்றிருந்தே கடைக்குறையாமானால், ணகரம் சந்தியால்வந்ததில்லாமையால், கடையுறுப்பாகிய அம்மீறுகெட்டவிடத்து உலகம் என்றபெயர் (உல அல்லது உலம் என நில்லாது) உலகு என்றே நிற்பதுபோலத் தக்கண் என நின்று நாட்டொடுபுணரத் தக்கணாடு என்றே வழங்கப்படவேண்டும். அப்படியில்லாமையால், தக்கநாடென்பது கடைக்குறையான விகாரப்பெயரென்றுகொள்ள இடமில்லை. அன்றியும், ஒன்றைச் சிறப்பிக்கவேண்டி அதன்பெயரை அந்வர்த்தநாமமாகக் கற்பிக்கும்பண்டிதர்கள், அதன் இயற்பெயரை அந்வர்த்தமாக்காது விகாரப்பெயரை அந்வர்த்தமாக்கிக்கூறுவது வழக்கின்மையானும் தக்கநாடென்பது விகாரப்பெயரெனக்கொள்ளுதல் கூடாது. ஆகையால்,இயற்பெயரைக்காட்டவேண்டுமிடத்து, விகாரப்பெயரைக்காட்டுவது முறையன்றென்னும் நிருபநேயரபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமில்லாமலே கீழ்க்குறிப்பெழுதப்பட்டதாக வெளியாகிறது.

அன்றியும், அது இயற்பெயரா? அன்றா? என்பதையும் ஆராய்வோம். நாட்டின்பெயர்கள் பெரும்பாலும் நாடுகண்டோர்பெயரால் வழங்கப்படுதலால் அந்நாடுகண்டவனியற்பெயர் தக்கன் என்றிருக்கலாமென்றும், அவன்பெயரால் அது தக்கநாடெனப் பெயர்பெற்றிருக்க வேண்டுமென்றுந் தோன்றுகிறது. இப்பெயர் நமக்கெட்டியமட்டில் தக்ஷப்பிரஜாபதிகாலமுதல், சிந்தாமணியுடையார்காலம்வரை அறிஞர் பெருமக்களுக் கிட்டுவழங்குதலுண்டென அவ்விருவர்பெயராலும்

அறியக்கிடைத்தலா லிடைப்பட்டவருள்ளும் எத்துணையோபெருமக்கள் தக்கன் என்னும் பெயருடையராயிருந்திருக்கலாமென்றுகொள்ளுதற்கும் இடமிருக்கிறது. ஆகையால் ஏதோ ஒருகாலத்துத் தக்கன் என்பான் கண்டது, அல்லது கொண்டது அல்லது ஆண்டதுபற்றித் தக்கநாடு எனப் பெயர்பெற்றிருக்கலாமாதலாலும், உதயன், வசவன், அறவன், கறுப்பன், வீரன், சக்கன்முதலிய இயற்பெயர்களே ஆதரக்குறிப்பான அணவிகுதிவிரிக்கப்பெற்றுழி அவை முறையே உதயணன், வசவணன், அறவணன், கறுப்பணன், வீரணன், சக்கணன் என வழங்கப்படுவதுபோலத் தக்கன் என்னும் இயற்பெயரும் அணவிகுதி விரிக்கப்பெற்றுழித் தக்கணன் என வழங்கப்பெற்று அப்பெயரானும் அது தக்கணநாடு என்று பெயர்பெற்றிருக்கத் தடையொன்றுமில்லாமையாலும், இவ்வாறே கொங்கநாடு-கொங்கணநாடு எனப் பிறிதொருநாடும் இரட்டைப்பெயர்பெற்றிருப்பதாலும் தக்கநாடென்பதே விரித்தல்விகாரப் பெயரடியாகத் தக்கணநாடென வழங்கப்பட்டதென விளங்குகின்றது.

இனி வடமொழிக்காவியங்களில் வழங்கப்பட்ட தக்ஷிணதேசமென்பதே தக்கணநாடெனத் தமிழில் வழங்கப்பட்டதெனக்கொள்ளுதல் கூடாதோவெனில், கூடாது; என்னை? தக்ஷிணம் என்பது தற்பவமாகுங்கால், விதிப்படி தக்கிணமென்றாகவேண்டுமென்பதல்லது தக்கணமென்றேயாகவேண்டுமென்னும்நியமமில்லாமையாலும், தக்கிணநாடென அந்நாட்டினை யாண்டும் தமிழில் வழங்காமையாலும் தக்ஷிணம் என்ற பெயரின்வேறாயுள்ளதே தக்கணம் என்பதற்குத் தமிழிலக்கணவிலக்கியநூல்கள் சான்றாம். வடமொழிவாணர்க்கும் இஃது உடன்பாடாமென்பதை "ஸர்வேஷா முத்தரேऽபி நாம்நா தக்ஷிணம் தேச முச்யதே" என நிருபநேயர் காட்டிய ஜீவந்தரசம்புவாக்கியம் நன்குவிளக்குகின்றது. எப்படியெனில், ஸர்வேஷா முத்தரேऽபி (எல்லாநாட்டிற்கும் வடக்காயிருந்தாலும்) என்றதனால் தக்ஷிணம் என்ற திசைப்பெயரடியாக அப்பெயர்பிறந்ததில்லையென்பது பெறப்பட்டது. நாம்நா தக்ஷிணம் என்றதனால், பெயர்மாத்திரையானே (இடுகுறியளவாய்) தக்ஷிணமென்று வழங்கப்படுவதல்லது அந்வர்த்தமாவதில்லையென்னும் பொருளுணர்த்தி அது நிரர்த்தகமான பெயர் என்பதைக் காட்டினமையால் ஸார்த்தகமானபெயர் தக்ஷணம் என்றிருக்கவேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்ததாயிருக்கிறது.

இனி, 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣தேசமும் தக்கநாடும் ஒன்ருவேருவென்பதனையா ராயின், அந்நாட்டினை வடமொழிவாணர் 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶𑌃 அல்லது 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶𑌾𑌃 என வழங்கியிருப்பாராயின், தக்கநாடும் அதுவும் சொல்லாலும் பொருளாலும் ஒன்றென்றுசொல்லலாம். அப்படியின்றி, 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣ம் என்றேவழங்கினமையால், சொல்லால் ஒன்றன்றென்றும், இரண்டும் ஒருநாட்டையேகுறிப்பதாற் பொருளால் வேறன்றென்றுமேகொள்ள வேண்டும்.

ஆனல் வடமொழிவாணர் 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶மென்றுவழங்கியதற்குக் காரணமென்னவென்ருல், அக்காலத்தில், தாங்களிருந்ததேசத்துக்குத் தெற்காயிருக்குந்தேசங்களைத் தக்ஷிணதேசமெனவழங்கிய பயிற்சி வலியால் மயங்கி இத்தேசமும் தெற்காயிருப்பதுபற்றி அங்ஙனம் வழங் கினர் எனக் கொள்ளுதல் பொருந்துமென்க.

அது 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰மென்ற வாக்கியத்துக்கு விரோதமாகாதோ வென்னில் ஆகாது. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶𑌃 என்பதில் 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌬𑍍𑌦மானது ஆத்மாச்ரயதோஷம் வாராமைப்பொருட்டு உத்தரதேசமொழித்த தன் பிரதிசம்பந்தியான தக்ஷிணதேசங்களையே பொருளாகக்கொள்ளு மாகையால், 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰மென்றதற்குச் சேர சோழ பாண்டியமண் டலங்களாகிய தென்னுட்டுக்கெல்லாம் வடக்காயுள்ளது என்பது பொரு ளாகக்கொள்க. அதாவது தமிழ்நாட்டின்வடக்காய் நருமதையாறு வரையுள்ளநாடென அறிக. இதனை, வீரன் என்ற பெயர் ஆதரக்குறிப் பால் வீரணனுய் அப்பெயருடையான்கண்டது வீரணமாய்ப் பின்பு வீராணமாய் வீராணப்பேரி என்று வழங்குவதுபோல, ஆங்கிலவிற் பன்னர்களால் தக்கா, தக்கான், தக்காணம், தக்காணத்துப்பூருவசரித் திரம் என வழங்குதலும், தக்கின், தக்கீனம், என வழங்காமையுங்கண்டு கண்டுகொள்க.

ஆனல், 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌦𑍇𑌶த்திற்சேராத தக்கணநாட்டை 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣ம் என்று எப்படிவழங்கலாமெனில், கடலுக்கு மேலைக்கரையாயிருப்பதோ ரூரை நாட்டார் கீழைக்கரையென்றுவழங்குவதுபோலு மென்க.

இதுகாறுங்கூறியவாற்ருல், தக்ஷிணதேசமென்பது தமிழ்நாடென்று கொள்ளும்பக்ஷத்தில், தக்கநாடு தக்ஷிணதேசத்தின்வேறுமெனவும், விந் தியமளவுமுள்ள தென்பாகமென்றுகொள்ளும்பக்ஷத்தில் அதன் ஏகதேச மாயிருப்பதால் ஒன்ருகாமலும் வேருகாமலும் உள்ளதெனவும் நன்கு தெளியத்தக்கது.

திரு. நாராயணையங்கார்,
சேந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்.

பதார்த்ததீபிகை.

[முருகேசபண்டிதர்பாட்டுக்கள் இன்னும் பல வுளவாயினும் பதார்த்ததீபிகைப்பாட்டுக்களுள்ளே சிலவற்றிற்கு யாம் எழுதிய உரையை இந்தச் செந்தமிழில் வெளிப்படுத்துவோமாயின், அது கற்ப வர்க்கு நற்பயன் கொடுப்பதாகும் எனக்கருதிச் சிலபத்திரிகைகளில் அதனை எழுதப் புகுந்தாம்.]

விநாயகவணக்கம்.

தந்தி மாமுகத் தெந்தை தாளிணைச்
சிந்தை யாலருந் தொந்த நீங்குமே.

பதார்த்தோத்தேசம்.

பதார்த்தவுணர்ச்சிக்குக் காரணமாய உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்னும் முறை மூன்றனுள், பதார்த்தங்களின் உத்தேசம் முதற்கவியாற் கூறப்படுகின்றது.

பதார்த்தோத்தேசமாவது பதார்த்தத்தை உத்தேசமாகக் கூறுதல். பதார்த்தமாவது அறியப்படுந்தன்மை, அளவையாலே அளந்து துணியப்படுந்தன்மை, பெயரிட்டு வழங்கப்படுந்தன்மை முதலிய இலக்கணங்களுடைய பொருள். பதத்தாற் பெயரிட்டுவழங்கப்படுவதாதலிற் பதார்த்தம் எனப்பட்டது. பதம்-சொல். அர்த்தம்-பொருள்.

உத்தேசமாவது சொல்லக்கருதியபொருளைப் பெயரளவிற்சொல்லல். அது பதி, பசு, பாசம் எனப் பொருள் மூன்று என்பனபோல வரும். இதனாற் பெயர்மாத்திரமே புலப்படும். பொருளின் இருக்கை அறிதலே உத்தேசத்தின் பயனாகும். உத்தேசம்-அறியப்படாததை அறிவிக்கமுயலுதல்.

இலக்கணமாவது பிறிதொன்றினும் இல்லதாய்ப் பெயரளவிற் சொன்னபொருளின்மாத்திரம் இருப்பதாய் அப்பொருளைப் பிரித்து வேறுபடுத்தி அறிதற்குக்காரணமாயுள்ள அடையாளம். அது பதி

2

யாவான் முற்றறிவுடையவன். பசுவாவது சிற்றறிவுடையது. பாசமாவது அறிவில்லது என்பனபோல வரும். இங்கே முற்றறிவுடைமை, சிற்றறிவுடைமை, அறிவின்மை என்பன இலக்கணம். இவ்விலக்கணங்கள் நோக்கி முற்றறிவுடையது யாதோ அது பதி என்றும், சிற்றறிவுடையது யாதோ அது பசு என்றும், அறிவில்லது யாதோ அது பாசம் என்றும் இவ்வாறே பொருள்களை வேறுபிரித்தறிவதே இலக்கணத்தின்பயனாகும். இலக்கணம்-வேறுபாட்டை நினைப்பிக்குங்குறி.

பரீக்கணமாவது இலக்கணமுடையது என்று அறியப்பட்ட பொருட்கண் அவ்விலக்கணம் உண்டோ இல்லையோ என்று ஆராய்தல். அது பதியிடத்து முற்றறிவுடைமை என்னும் இலக்கணம் உண்டோ? இல்லையோ என்று ஆராய்வதுபோல்வது. ஆராயுங்கால் அப்பொருட்கண் அவ்விலக்கணம் சிலவிடத்தில் இல்லாதொழியுமாயின், அவ்வியாத்தி என்னுங் குற்றமும், அவ்விலக்கணம் மற்றொருபொருளினும் இருக்குமாயின், அதிவியாத்தி என்னுங் குற்றமும், அவ்விலக்கணம் அப்பொருட்கண் முற்றவில்லையாயின், அசம்பவம் என்னுங் குற்றமும் அதனைப் பற்றும். இக்குற்றங்கள் பற்றியது இலக்கணமாவதில்லை. இக்குற்றங்கள் பற்றாது நீங்குதலே பரீக்கணத்தின் பயனாகும். பரீக்கணம் எனினும் பரீக்கை எனினும் ஒக்கும். பரீக்கணம்-ஆராய்தல். பரி-சூழ. ஈக்கணம்-நோக்குதல்.

அவ்வியாத்தியாவது பொருட்குச்சொல்லப்படும் இலக்கணம் ஆராயுங்கால் அப்பொருட்கட் சிலவிடத்தில் இல்லாதொழிதல். அது பசுவாவது மானுடசரீரமுடையது என்பதுபோல வரும். இங்கே பசுவுக்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகிய மானுடசரீரமுடைமை சில பசுக்களிடம் இல்லாமையால் அவ்விலக்கணம் அவ்வியாத்திக்குற்றம் பற்றும். பசு-உயிர். உயிர், மானுடசரீரம், மிருகசரீரம்முதலிய பல சரீரமுடையதாதல் அறிக. அவ்வியாத்தி-பூரணமில்லாதது. அ-இன்மை. வியாத்தி-பூரணமுடையது.

அதிவியாத்தியாவது அவ்விலக்கணம் ஆராயுங்காற் சொல்லப்பட்டபொருட்கண்மாத்திரம் உள்ளதாகாது மற்றொருபொருட்கண்ணும் இருப்பது. அது பதியாவான் வியாபகமுடையவன் என்பதுபோலவரும். இங்கே பதிக்குச்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகிய வியா

பகமுடைமை அப்பாற்சென்று பசுவின்கண்ணும் இருத்தலால் அதி வியாத்தி என்னுங்குற்றம் பற்றும். அதிவியாத்தி-அப்பாலும் பூரண முடையது. அதி-அப்பாற்போதல். வியாத்தி-பூரணமுடையது.

அசம்பவமாவது சொல்லப்பட்டபொருட்கண் அவ்விலக்கணம் ஆராயுங்கால் இல்லாதொழிதல். அது பாசமாவது அறிவுடையது என்பதுபோல வரும். இங்கே, பாசத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணமாகிய அறிவுடைமை பாசம் என்னும் அப்பொருட்கண் முற்றச் சம்பவியாமையால் அசம்பவம் என்னுங் குற்றம் பற்றும். அசம்பவம்-சம்பவமில்லது. அ-இன்மை. சம்பவம்-தோன்றுவது.

இந்த உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்னுங் கிரமம்பெறச் சொல்லப்படாத பொருட்கூட்டம் மெய்யறிவுகளாலே துணியப்பட்ட பொருளாகமாட்டாதென்று ஞானப்பிரகாசமுனிவர் பிரமாணதீபிகையிலே கூறுவர். இவைமூன்றும் அவசியமான நூன்முறை என்பதைப் பரஞ்சோதிமுனிவருந் திருவிளையாடற்புராணத்திற் கூறுவர்.

பிரமாணதீபிகை.

[illegible]
[illegible] ;
[illegible]
[illegible] ॥

(இ-ள்) உத்தேசம், இலக்கணம், பரீக்கணம் என்பவைகளைப் பெறுதல் சொல்லப்படாததாயின், இந்தப் பொருட்கூட்டம் மெய்யறிவுகள் என்பனவற்றால், புலனுனபொருளாதல் இல்லை. தீக்கையாகிய உபதேசவிதியும் அடைவதில்லை. ஆதலால் உத்தேசாதி முறையினுற் சொல்லப்பட்டது. உத்தேசமாவது சொல்லப்பட்டதைப் பெயரினுற் படித்தல் (எ-று).

திருவிளையாடற்புராணம்.

ஆதியுத் தேசத் தானு மிலக்கண வமைதி யானுஞ்
சோதனை வகைமை யானுஞ் சொன்னூ லநுவாதித்து
நீதியி னவற்றுற் கண்டித் தவ்வழி நிறுத்தித் தம்மில்
வாதிகள் வாதஞ் செய்யுங் கோட்டிமேன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தும்.

சோதனை-பரீக்கை. அநுவாதித்தல்-வழிமொழிதல். அவற்றால்-உத்தேசாதிகளால். வாதிகள்-ஏதுமுதலியனகாட்டிப் பிறர்மதம் மறுப்போர். கோட்டி-சவை. இனி உத்தேசங்கூறுங்கவியிற் செல்வாம்.

நூல்.

பொருள் பண்பு கன்மம் பொதுமை விசேடம் பொருந்துகின்ற
ஒருசம வாய மபாவ மெனப் பதத் துப்பொருள்கள்
உரைதரி னேழவை யெல்லா முறை முறை யோதுவென்
வரை வள ருந்தமி ழைப்பயி லுந்திரு மாமயிலே.

(இ-ள்) திரவியம், குணம், கருமம், பொதுமை, விசேடம், சமவாயம், அபாவம் எனப் பதார்த்தங்கள் ஏழு. அவையேழையும் முறையாகத் தனித்தனி சொல்லுவேன் எ-று. வரைவளருந்தமிழைப் பயிலுந்திருமாமயிலே என்பது மகடூஉமுன்னிலை.

இங்கே உத்தேசமாகச் சொல்லப்பட்டது பொருள்முதலிய ஏழும் என்க. ஏழென்றது இங்கே சொல்லப்பட்டவைதவிர வேறில்லை என்பதை விளக்குதற்கு. உரைதரின் என்பது மீமாஞ்சகர் முதலியோர் கொள்ளும் ஆற்றல்முதலியன பதார்த்தம் என்று சொல்லத்தக்கனவல்ல என்பதை உணர்த்திநின்றது.

இங்ஙனம் ஏழுபதார்த்தங்கூறல் வைசேடிகசம்மதம். வைசேடிகம் கணாதர்செய்த தர்க்கசாத்திரம். விசேடம் என்னும் பதார்த்தமுங்கூட்டியுரைத்தலால் வைசேடிகம் எனப்பட்டது. 'விசேடசம்பந்தம் வைசேடிகம் என்பது தத்திதம்.

(வரும்.)

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை,
சுன்னாகம்.

உ

'எத்துணையோபரிபாடல்' என்பதைப்பற்றிய ஒருகுறிப்பு.

———:()o():———

சென்ற ஐப்பசிமாதத்துச் "செந்தமிழில்" அச்சிட்ட இறையனாரகப்பொருளுரையிற்காணப்படும் "வேத்துணையோர்பரிபாடல்" என்பது பொருள்படாப்பாடமெனவும், 'எத்துணையோபரிபாடல்' என்பது சில காரணங்களாற் பொருத்தமாகவும் உண்மையாகவும் இருத்தல்கூடுமெனவும், யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் தமிழ்ப்புலவர் ஸ்ரீமான் அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள் எழுதியிருப்பதையும், பத்திராதிபர், அதனையொட்டி ப்ரஹ்மஸ்ரீ மஹாமஹோபாத்யாயஐயரவர்கள் பதிப்பித்துள்ள சிலப்பதிகாரப்புஸ்தகத்திலுள்ள "புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரிபாடலும்" என்னுந்தொடரில் 'பெரும்' என்னுஞ் சொற்பிரயோகத்தையும் ஆதாரமாகக்காட்டிப் பத்திராதிபரின் அபிப்பிராயத்தின்முற்பகுதியிற் காட்டியிருப்பதையும், பிற்பகுதியில், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திலுள்ள களவியலுரைப்பிரதியிற் கண்டபடி பரிபாடை எனவும் ஒருநூலிருந்திருக்கவொண்ணாதாவென்று கேட்டிருப்பதையும், அறிஞர் படித்துப்பார்த்து அகமகிழ்ந்திருப்பார்கள். இத்தகைய ஐயநிகழ்ச்சிகளும், ஆராய்ச்சிமுடிபுகளும் அளவிறந்த பயன்விளைக்குமென்பது திண்ணம்.

ஈண்டுக்குறித்த இத்தொடர்மொழியைப்பற்றிய ஐயம், ஆங்கிலத்தில் தாம் எழுதிய தமிழ்நூற்சரிதையைப்பற்றியவியாஸத்து முதற்பகுதியில் (Essay in Tamil Literature Number I) 1897-ஆம் ஆண்டில், சென்னைப் ப்ரஸிடன்ஸிகாலேஜில் வடமொழிப்புலமையும் மொழிநூற்புலமையும் ஒருங்கேநடாத்திய ப்ரஹ்மஸ்ரீ எம். சேஷகிரி சாஸ்திரியார் எம். ஏ. அவர்களால், சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை மேற்குறித்தநூலில்* 2-ஆம்பக்கத்தின் இறுதிப்பகுதியிற்காட்டியுள்ள உடுக்குறியடையாளத் தொடர்வாக்கியங்களால் உணரலாகும். ப்ரஹ்மஸ்ரீ சாஸ்திரியாரவர்கள், ஸ்ரீமான் குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களும், பத்திராதிபரவர்களும் காட்டியுள்ள இரண்டு ஆதாரங்களையும்நாட்டி, 'எத்துணையோபரிபாடல்' எனப் பாடம்துணிந்து அதனையே தமது ஆங்கிலமொழி

*இந்நூல், சென்னை, திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீநிவாஸவரதாசாரி கம்பெனியில் விலை அணா எட்டுக்குக் கிடைக்கிறது. இதன் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு, சென்னை யூனிவெர்ஸிடியார் ஏற்படுத்தும் பாடப்புஸ்தகங்களில் ஒன்றாக அவ்வப்பொழுது கலாசாலைமாணாக்கர்களுக்குத் திட்டம்செய்யப்படுவதும் உண்டு.

பெயர்ப்பில் வரைந்துள்ளார்கள். பத்திராதிபரபிப்பிராயத்தில், பிற்பகுதியிற் கேட்கப்பட்ட பரிபாடை என்னும்நூல் ஒன்று முன்னமிருந்திருக்கலாமென்பதற்கு, யாப்பருங்கலவிருத்தியின் முதற்சூத்திரவுரையிறுதியில், சூத்திரம் அறுவகைப்படுமென்றவிடத்து "பரிபாடைச் சூத்திரமென்பனவும் உள; அவை ஈண்டுத் தந்திரவுத்தியுட்பட்டடங்குமெனக்கொள்க" என்றவாக்கியங்களும் சான்றாகின்றன. இவற்றை இப்போது எடுத்துக்காட்டல் பொருத்தமுடைத்தென எண்ணி இக்குறிப்பினைப் பொறித்தனுப்பலானேன்.

வே. முத்துஸாமிஐயன், எம். ஏ. எல். டி.,
பள்ளிக்கூட உதவிப்பரிசோதகர்,
அறப்புக்கோட்டைவட்டம்.

திரிகடுகம்.

சங்கமருவிய நூல்களுள் ஒன்றாகக்கருதப்படும், நல்லாதனார் அருளிய திரிகடுகம் என்னும் நூலானது, இரண்டுமூன்றுபதிப்புக்கள் பதிக்கப்பட்டுச் செலவாகிவிட்டதாக அறியப்படுகின்றது. அவ்வாறாயினும், சிலபாக்கள் விளங்காமையாற் பிரசங்காபரணமென்னும் புறத்திரட்டுப் பிரதியொன்றோடு ஒப்பிடுகையிற் சிலபாக்களிற் பாடபேதங்கள் புலப்பட்டன. அவைகளைச் செந்தமிழ்வாயிலாக வெளியிடத் துணிந்தேன். அவற்றின் வன்மைமென்மைநோக்கிக் கொள்ளக்கூடியபாடத்தை அறிஞர் தெரிவிக்கவேண்டுகிறேன்.

மண்ணின்மேல்வான்புகழ்நட்டானுமாசில்சீர்ப்
பெண்ணினுட்கற்புடையாட்பெற்றானும்—உண்ணுநீர்க்
கூவல்குறைவின்றித்தொட்டானுமிம்மூவர்
சாவாவுடம்பெய்தினார். அச்சுப்பிரதி 16.

என்பது, புறத்திரட்டு அறத்துப்பால் 26-வது புகழ் என்னுமதிகாரத்தில் நட்டானுமென்பது, கண்டானும் என்றும், மாசில்சீர் என்பது மாசிலா என்றும் பாடபேதத்துடன் காணப்படுகிறது.

மூப்பின்கணன்மைக்ககன்றானுங்கற்புடையாட்
பூப்பின்கட்சாராத்தலைமகனும்—வாய்ப்பகையுட்
சொல்வென்றிவேண்டுமிலிங்கியுமிம்மூவர்
கல்விப்புணைகைவிட்டார். 17.

இதிற் பூப்பின்கண் என்பது அசம்பாவிதம். பூப்பின்பின் என்றபாட பேதம் காணப்படுகிறது.

பற்றென்னும்பாசத்தளையும்பலவழியும்
பற்றருதோமெவாத்தேரும்—தெற்றெனப்
பொய்த்துரையென்னும்பகையிருளுமிம்மூன்றும்
வித்தறவீடும்பிறப்பு 22.

மெய்யுணர்தல் என்னும் அதிகாரத்தில் 'பகையிருள்' என்பது புகையிருள் என்று காணப்படுகிறது.

பெண்விழைந்துபின்செலினுந்தன்செலவிற்குன்றுமை
கண்விழைந்துகையுறினுங்காதல்பொருட்கின்மை
மண்விழைந்துவாழ்நாண்மதியாமையிம்மூன்றும்
நுண்விழைந்தநூலோர்வழக்கு. 29.

என்பதில் ஈற்றடி நூலவர்நோக்கு என்று காணப்படுகிறது.

புலைமயக்கம்வேண்டிப்பொருட்பெண்டிர்த்தோய்தல்
கலமயக்கங்கள்ளுண்டுவாழ்தல்—சோலைமுனிந்து
பொய்ம்மயக்கஞ்சூதின்கட்டங்கலிம்மூன்றும்
நன்மையிலாளர்தொழில். 39.

என்பது, பொருட்பால் 48-வது சூது என்ற அதிகாரத்தில்,

புலைமயக்கம்வேண்டிற்பொருட்பெண்டிர்த்தோய்தல்
கலைமயக்கங்கள்ளுண்டுவாழ்தல்—கோலைமுனிந்து

என்று காணப்படுகிறது.

இளைஞர்க்குதவாதான்செல்வமும்பைங்கூழ்
விளைவின்கட்போற்றானுழவும்—இளையனுய்க்
கள்ளுண்டுவாழ்வான்குடிமையுமிம்மூன்றும்
உள்ளனபோலக்கெடும். 59.

என்பதன் ஈற்றடி, கள்ளுண்ணுமை என்னுமதிகாரத்தில் உள்ளன போன்றில்லாக்கெடும் என்று காணப்படுகிறது.

நோவஞ்சாதாரோடொட்பும்விருந்தஞ்சும்
ஈர்வளையையில்லத்திருத்தலும்—சீர்பயவாத்
தன்மையிலாளரயலிருப்புமிம்மூன்றும்
நன்மைபயத்தலில. 63.

என்பதில் முதலடிமுதற்சீர் கோலஞ்சாதார் எனக் காணப்படுகிறது.

இரந்துகொண்டொண்பொருள்செய்வலென்பானும்
பரந்தொழுகும்பெண்பாலைப்பாசமென்பானும்
விரிகடலூடுசெல்வானுமிம்மூவர்
அரியதுணிந்துவாழ்வார். 73.

என்பது,

இரந்துகொண்டொண்பொருள்செய்வலென்பானும்
பரந்தொழுகும்பெண்பாலிற்பாசம்வைப்பானும்
விரிகடலூடுபோவானுமிம்மூவர்
அரியதுணிந்தொழதுவார்.

எனக் காணப்படுகிறது.

அற்புப்பெருந்தளையாப்புநெகிழ்ந்தொழிதல்
கற்புப்பெரும்புணைகாதலிற்கைவிடுதல்
நட்பினயநீர்மைநீங்கலிவைமூன்றும்
குற்றந்தரூஉம்பகை. 86.

என்பது,

அற்புப்பெருந்தளையாப்புநெகிழ்ந்தொழுகல்
கற்புப்பெரும்புணைகாதலியைக்கைவிடுதல்

என்று காணப்படுகிறது.

இன்னும் இவ்வாறு காணப்படும் திருத்தங்கள் பல.

அஃகநீசெய்யலெனவறிந்தாராய்ந்த
வெஃகலவேருடலேதீக்காட்சி—வெஃகிய
கள்ளத்தவல்லகருதினவைமூன்று
முள்ளத்தவாகவுணர்.

நிலையளவுநின்றநெடியவர்தாநேரார்
கொலைகளவுகாமத்தீவாழ்க்கை—யலையளவி
மையெனநீண்டமலர்க்கண்ணாயிம்மூன்று
மெய்யனவாகமிகும்.

என்னு மிரண்டுவெண்பாக்களும் அறத்துப்பால் 22-வது தீவினையச்சம் என்னு மதிகாரத்தில் 2, 3-வது செய்யுட்களாகக் காணப்படுகின்றன. அச்சுப்பிரதியில் இவை காணப்படவில்லை.

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

ரஸாயனநூல்.

CHEMISTRY.

செந்தமிழ் (தொகுதி-கச பகுதி-யல்) சரு-ஆம்பக்கத் தொடர்ச்சி.

அத்யாயம்—18.

காரங்கள்.

Alkalies.

காரங்கள், (ஸம்ஸ்—க்ஷாரம்) ரஸாயனகல்பங்களில் ஒருவகை. இவை பெரும்பான்மை ஹைத்ராக்ஸிஜங்களாக இருக்கும். அதாவது ஏதாவது ஒரு லோஹப்பொருளுடன் ஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும் கலந்துண்டாகும் கல்பங்களேயாம்.

உதாரணம்:—

ஸோடா எரிகாரம்	ஸோடியம், ஹைத்ரம், ஆக்ஸிஜன்	Na OH.
பொடாஸியம் எரிகாரம்	பொடாஸியம், ஹைத்ரம், ஆக்ஸிஜன்	K O H.

குறிப்பு. Na O H=Caustic soda *அல்லது* Sodium hydrate.

K O H=Caustic potash *அல்லது* Potassium hydrate.

பரீக்ஷை. *காரங்கள் சிவப்புலிட்மஸைப் பச்சையாக்கும்.*

எரிகாரம் (Caustic alkalies). *காரங்களில் எரிகாரம் என்ற ஒரு விசேஷவகுப்புண்டு. மற்றக்காரங்கள் இளங்காரங்கள்* (Mild alkalies) *எனப்படும். மேற்கூறிய ஸோடாஎரிகாரமும் பொடாஸியம்எரிகாரமும் எரிகாரவகுப்பைச்சேர்ந்தவை. ஸோடாஎரிகாரம் ஸோப்முதலான சலவைக்கட்டிகள்செய்யவும், துணிகளில் எண்ணெய் முதலான கறைகளை எடுக்கவும் உபயோகப்படுகின்றது. உடலிற்பட்டால், எரிச்சலுண்டாவதுடன் பட்டஇடம் புண்ணுவதுமுண்டு.*

ஸோடா எரிகாரம்.

[Na OH]

ஸோடாஎரிகாரம் (Caustic soda) என்பது ஸோடியமும் ஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும் கலந்த ஒருகாரம்.

செய்முறை:—ஸோடியம் தண்ணீரிற்கலப்பதாலுண்டாகும்.

ஸோடியம்+ஜலம்=ஸோடாஎரிகாரம்+ஹைத்ரம்

$Na+H_2O=Na\ O\ H+H.$

ஆனால், குறைந்தசெலவிற்கிடைக்கக்கூடிய வேறுவகைகளுமுண்டு. ஸோடாச்சாம்பல் அல்லது ஸோடியம், கரியாக்ஸிஜம், கறியுப்பு—இவைகளிலிருந்து செய்யப்படுகின்றது.

பொடாஸியம் எரிகாரம்.

Caustic potash.

[K O H.]

பொடாஸியம்எரிகாரமும் ஸோடாஎரிகாரம்போன்றதுதான்.

சுண்ணும்புநீறு.

மக்னீஷியஹைத்ராக்ஸிஜம்.

சுண்ணும்புநீறும், மக்னீஷிய ஹைத்ராக்ஸிஜ(Magnesium hydrate)மும், காரவர்க்கத்திற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், ஸோடியஎரிகாரம், பொடாஸியஎரிகாரங்களைப்போல லகுவாய்த் தண்ணீரிற் கரைவதில்லை. கொஞ்ச உஷ்ணத்திலேயே இவைகள் பிரிந்துவிடும்.

சுண்ணும்புநீறு=Calcuim hydrate=$[Ca(OH)_2]$.

குறிப்பு. சுண்ணும்புநீறு=நீறினசுண்ணும்பு=Slaked lime.

மற்ற லோஹஹைத்ராக்ஸிஜங்கள்.

முற்கூறியவைதவிர இன்னும் பல லோஹஹைத்ராக்ஸிஜங்(Metallic hydrates)கள் இருக்கின்றன. ஆனல் அவைகள் தண்ணீரிற் கரையவுமாட்டா. லிட்மஸின்நிறத்தை மாற்றவுமாட்டா. ஸோடா

எரிகாரம், பொடாஷ் எரிகாரம், சுண்ணும்பு—இவைகளைப்போலச் சரீரத்தைப் புண்படுத்தவுமாட்டா. ஆனால், காரங்களைப்போல அமிலங்களுடன்கலந்து உப்புக்கள் உண்டாக்குகின்றன.

செய்முறை:—மைல்துத்த (தாம்ரகந்தாக்ஷிஜம்) த்துடன் 2 பங்கு பொடாஷிய ஹைத்ராக்ஷிஜத்தைக்கலந்தால் தாம்ர ஹைத்ராக்ஷிஜமும் பொடாஷிய கந்தாக்ஷிஜமும் உண்டாகும். இம்முறையில், தாம்ரமும் பொடாஷியமும் மாறியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.

தாம்ர கந்தாக்ஷிஜம் +2 பொடாஷிய ஹைத்ராக்ஷிஜம் } = { பொடாஷியகந்தாக்ஷிஜம் தாம்ரஹைத்ராக்ஷிஜம்

$$Cu\,SO_4+2\,KOH=K_2\,SO_4+Cu(OH)_2.$$

இதேமாதிரி அநேக லோஹஹைத்ராக்ஷிஜங்கள், அந்தந்த லோஹ உப்புக்களிலிருந்து செய்துகொள்ளலாம். இதற்கு இரட்டைப்பிரிவு (Double decomposition) என்று பெயர்.

நவச்சாரவாயு.

Ammonia.

$[NH_3.]$

ஆவிக்காரம் (Volatile Alkali). முன்கூறிய காரவகைகளைத் தவிர ஆவிக்காரம் என்று ஒன்றுண்டு. இதுதான் நவச்சாரவாயு எனப்படும். நைத்ரம் ஒருபங்கும் ஹைத்ரம் 3 பங்கும் கலந்துண்டான து. மற்றக்காரங்களெல்லாவற்றிலும், ஆக்ஷிஜனும்கலந்திருக்க இக்காரத்தில்மாத்திரம் ஆக்ஷிஜன் இல்லாதிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. இக்காரம் திறந்தமாத்திரத்தில் ஆவியாகப்போகக்கூடியதாதலால் **ஆவிக்கார**மென்று சொல்லப்படுகின்றது.

செய்முறை:—மக்னீஷியநைத்ரமும் ஜலமும் கலந்தால் நவச்சாரவாயுவும் மக்னீஷிய ஆக்ஷிஜமும் உண்டாகும்.

$$Mg_3\,N_2+3\,H_2\,O=3\,Mg\,O+2\,NH_3.$$

விவரம். முற்கூறியவைகளினின்றும், நவச்சாரவாயு என்ற காரத்தைத்தவிர, மற்றக்காரங்களெல்லாம் ஏதாவது ஒரு லோகத்தின் ஹைத்ராக்ஸிஜம் (லோஹம்+ஹைத்ரம்+ஆக்ஸிஜம்) என்றும், நவச்சாரவாயுவில்மாத்திரம் ஆக்ஸிஜன் இல்லையென்றும் அறிந்துகொண்டோம். இதுபோலவே, அமிலங்களும், பலபொருள்களின் ஹைத்ராக்ஸிஜங்கள் என்றும், ஆனால், அமிலங்களிற்சேரும் முக்கியப்பொருள் அலோஹம் (Nonmetals) என்றும் நாம் இனி அறிவோம். ஆனால், க்ளோராமில[HCl]த்திலும் ஹைத்ரோகந்தாமில[H_2S]த்திலும், ஆக்ஸிஜன் இல்லை. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் ஹைத்ரம் உண்டு.

அத்யாயம்—19.

அமிலங்கள்.

Acids.

இதுவரை காரங்களைப்பற்றி விவரிக்கப்பட்டது. லோஹங்களின் ஹைத்ராக்ஸிஜங்களாகக் காரங்களிருப்பதுபோல, அமிலங்கள் பொதுவாய் அலோஹ(Nonmetals)ங்களின் ஹைத்ராக்ஸிஜங்களாயிருக்கின்றன.

[குறிப்பு. ஸம்ஸ்-அம்ல=புளிப்பான]

அமிலங்கள் புளிப்பாய் இருக்கும். பச்சைவிட்டமைைச் சிவப்பாக்கும். பளிங்குகளையும், இரும்பு, நாகம் முதலான லோஹங்களையும் கரைக்கக்கூடியனவாகவும் இருக்கும். இவ்வித ரஸாயனத்தன்மைகளில் அமிலங்கள் ஒரேமாதிரி இருந்தபோதிலும் பௌதிகத்தன்மைகளில் அநேகவித்யாஸங்களுண்டு.

க்ளோராமிலம், ஹைத்ரோகந்தாமிலம் இவ்விரண்டைத்தவிர மற்ற அமிலங்களிலெல்லாம் ஹைத்ரமும் ஆக்ஸிஜனும் கலந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டில்மாத்திரம் ஆக்ஸிஜனில்லை.

க்ளோராமிலம்=க்ளோரம்+ஹைத்ரம்=HCl.

ஹைத்ரோகந்தாமிலம்=கந்தகம்+2 ஹைத்ரம்=H_2S.

கந்தாமிலம்.

Sulphuric acid.

[H_2SO_4]

கந்தாமிலம் என்பது கந்தகம், 2 பங்கு ஹைத்ரம், 4 பங்கு ஆக்ஷிஜன் இவைகலந்த ஓர் அமிலம். இது, சீக்கிரம் தண்ணீரிற்கரைந்து உஷ்ணமுண்டாக்கும். குளிரச்செய்தால் இக்கொடிய அமிலமானது படிகங்(Crystals)களாக மாறும். அவைகள் 10-வது சதாம்சத்தில் உருகும். கட்டியையாவது திரவத்தையாவது காய்ச்சும்பொழுது வெள்ளைப்புகை கிளம்பும். 338-வது சதாம்சத்திற் கொதித்து எல்லாம் ஆவியாய்விடும். மரத்தையும், கடிதத்தையும் கரியாக்கும். உடலிற் பட்ட இடத்தைப் புண்ணாக்கிவிடும்.

க்ளோராமிலம்.

Hydrochloric acid.

[Hcl]

இது க்ளோரமும் ஹைத்ரமும் சமபாகமாய்க்கலந்த ஓர் அமிலம். திரவரூபமானது. தண்ணீரிற் கரையக்கூடியது. காயவைத்தால், புகைச்சலுண்டாக்கக்கூடிய ஒருவிதப்புகை கிளம்பும். 110-வது சதாம்சத்திற் கொதிக்கும். இதை க்ளோரோஹைத்ராமிலம் என்றும் சொல்லலாம்.

நைத்ராமிலம்.

Nitric Acid.

[$H\ NO_3$]

நைத்ராமிலம். இது, 1பங்கு ஹைத்ரம், 1பங்கு நைத்ரம், 3 பங்கு ஆக்ஷிஜம் கலந்த ஓர் அமிலம். இதைச் ஸங்கத்ராவகம் என்றும், அக்னித்ராவகம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. தண்ணீரிற் கரையும். 120வது சதாம்சத்திற்கொதிக்கும். கபில(brown)வர்ணமானபுகையுண்டாகும். கந்தாமிலத்தைப்போல இதுவும் கடிதத்தையும் கட்டையையும் கரியாக்கும். உடலிற்பட்டால் மஞ்சள்நிறமான புண்ணாகும். இவ்வமிலநீர் தாம்ரம்முதலான அநேகலோஹங்களைக் கரைக்கும். ஆதலால் இதற்கு வீரநீர் (Aqua Fortis) என்று பெயர்.

அத்யாயம்—20.

உப்புக்கள்.
Salts.

இதுவரை காரங்களைப்பற்றியும் அமிலங்களைப்பற்றியும்கூறினோம். காரங்கள் லோஹஹைத்ராக்ஷிஜங்கள் (Hydrates of metals) என்றும், அமிலங்கள் (Hydrates of nonmetals) அலோஹஹைத்ராக்ஷிஜங்கள் என்றும், காரம், சிவப்புலிட்மஸைப் பச்சையாக்கும் என்றும், அமிலம் பச்சைலிட்மஸைச் சிவப்பாக்குமென்றும், இவ்விருபொருள்களிலும் ஹைத்ரம் கட்டாய மிருக்குமென்றும், இவை எரிபொருள்கள் என்றும் அறிந்துகொண்டோம்.

உப்பு. இவ்விருபொருள்களைத்தவிர உப்பு என்ற மூன்றாவது பொருளும் உண்டு.

ஏதாவது ஒரு அமிலத்தையும் காரத்தையும் கலந்தால், புதிதாய் ஒரு பொருள் உண்டாகின்றது. இதுதான் உப்பு. அமிலம் காரங்களுக்குள்ளதன்மைகள் இதற்குக் கிடையாது. நாகம்முதலான உலோஹத்தைக் கரைக்கமாட்டாது. உடலைப் புண்படுத்தாது. அமிலம் காரங்களின்குணங்களைமாற்றிப் பொதுவான ஒரு பொருள் உண்டாக்கும். இச்செய்கைக்கு நிஷ்கரணம் (Neutralization) என்றும், அவ்வாறு உண்டாகும் உப்புப்பொருளுக்கு நிஷ்காரம்(Neutral)என்றும் பெயர்.

உதாரணம்:—

ஸோடியம் ஹைத்ராக்ஷிஜம் + க்ளோரோஹைத்ரம் (க்ளோராமிலம்)	=	ஸோடியக்ளோரம் (உப்பு) + ஜலம்.

இதேமாதிரி பொடாஷியக்ளோரம், சுண்ணக்ளோரம் (Calcium chloride) என்ற உப்புக்களும் செய்யலாம்.

நிஷ்காரமுறை:—அமிலம்+காரம்=உப்பு+ஜலம்.

தாரகம் (Base). மேற்கூறிய உதாரணத்தில், அமிலத்துடன் சேரும்பொருளுக்குத் **தாரகம்** என்று பெயர். தாரகம் காரமாகவுமிருக்கலாம். வேறுபொருளாகவு மிருக்கலாம். அமிலத்துடன்கலந்து உப்பாவதற்கு முக்ய ஆதாரமான லோஹத்தையுடையபொருளுக்கே **தாரகம்** என்று பெயர்.

தாரகம், காரம் அல்லது லோஹஹைத்ராக்ஷிஜமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதல்ல. லோஹாக்ஷிஜமாகவாவது, லோஹமாகவாவது இருந்தாலும் போதும். ஆதலால், தாரகம் (Base)என்பது, அமிலத்தைப்பிரித்து, அதன் ஹைத்ரஜனைவெளியேற்றி, அதன்ஸ்தானத்தில், தான் நின்று, வேறு புதியபொருள் அல்லது அந்தந்தலோஹ உப்புண்டாவதற்குச்சாதகமானது என்பதேயாம்.

தாரகாக்ஷிஜம் + அமிலம் = உப்பு + ஜலம்.

ஈயஆக்ஷிஜம் + க்ளோராமிலம் = ஈயக்ளோரம் + ஜலம்.

குறிப்பு:—தாரகாக்ஸிஜம் = Basic oxide.

இருவகை ஆக்ஸிஜங்கள். தாரகாக்ஷிஜங்கள், அமிலாக்ஷிஜங்கள் என ஆக்ஷிஜங்கள் இருவகைப்படும். கரைத்தால் நிஷ்காரமா(Neutral)கும் பல ஆக்ஷிஜங்கள் தாரகாக்ஷிஜங்கள். அவைகள் பெரும்பான்மை லோஹாக்ஷிஜங்களே. கரி, கந்தகம், பாஸம் முதலான அலோஹ ஆக்ஷிஜங்கள், தண்ணீரிற்கரைந்தவுடன் அமிலங்களாகக் கூடியவையாதலால் அமிலாக்ஷிஜங்கள் (Acidic oxides) எனப்படும்.

உதாரணம்:—

கரித்வயாக்ஷிஜம் தண்ணீரிற்கரைந்து கரியமிலம் உண்டாகின்றது. இதனுடன் சுண்ணஹைத்ராக்ஷிஜம்(சுண்ணாம்புநீறு)கலந்தால், சுண்ணகரிஜம் (Calcium carbonate) என்ற உப்பு உண்டாகும்.

எல்லா அமிலங்களிலும், அவ்வவ்வமிலத்திலிருந்துண்டாகும் உப்புக்களிலும் ஆக்ஷிஜன் அடங்கியிருக்கும். ஆனால், க்ளோரோஹைத்ராமிலத்திலும், அதன் உப்புக்களாகிய க்ளோரக்கலப்புக்களிலும் ஆக்ஷிஜன் கிடையாது.

ஏதாவது ஒரு அமிலத்தில் ஏதாவது ஒரு லோஹம் கரைந்தால், அந்தலோஹ உப்பும், ஹைத்ரமும் உண்டாகின்றன. ஆனால் நைத்ராமிலம்மாத்திரம் இவ்விதிக் குட்படவில்லை.

விசேஷக்குறிப்புக்கள்.

(1) எல்லா அமிலங்களிலும் ஹைத்ரம் இருக்கின்றது.

(2) லோஹத்தைக்கரைத்து, ஹைத்ரத்துக்குப்பதிலாக லோஹம்கலந்தால் அந்தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

(3) தாரகம், அல்லது தாரகாக்விஜம் அமிலத்துடன்கலக்கும்பொழுது, தாரகத்திலுள்ளலோஹமானது ஹைத்ரத்தைப்பிரிக்கின்றது. பிரிந்த ஹைத்ரம் ஆக்விஜனுடன் கலந்து ஜலமாவதுமுண்டு.

உப்புக்களின்பெயர்கள். மேற்கூறிய விவரத்தால், பெரும்பான்மை உப்புக்களில் ஆக்விஜன் இருக்கின்றதென்றும், க்ளோரஉப்புக்களில் ஆக்விஜன் இல்லையென்றும் அறிகிறோம். ஜம் என்னும் விகுதி ஆக்விஜன் அடங்கிய உப்பைக் குறிக்கும். ஆக்விஜனில்லாத க்ளோரஉப்பை, சாதாரணமாய் க்ளோரம் அல்லது க்ளோரக்கலப்பு என்று குறிக்கப்படும். மேலும் ஜம் விகுதியுள்ள உப்புக்களில், ஏதாவது ஒரு லோஹமும், கரிகந்தகம்முதலான ஒரு அலோஹமும், ஆக்விஜனும் அடங்கியிருக்கும்.

விவரம்.

அமிலம்.	உப்பு.	உதாரணம்.
க்ளோராமிலம்	க்ளோரம், அல்லது க்ளோரக்கலப்பு.	ஸோடியக்ளோரம் (கறியுப்பு)
கந்தாமிலம்	கந்தஜம்	தாம்ரகந்தஜம்
நைத்ராமிலம்	நைத்ரஜம்	
அவிதாமிலம்	அவிதஜம்	
கரியமிலம்	கரிஜம்	பொடாவியகரிஜம்
அக்ஷாமிலம் (Oxalic acid)	அக்ஷஜம் (Oxalate)	

உப்புக்கள்செய்முறைகள்.

(1) லோஹத்தை அமிலத்திற்கரைப்பதால், அந்தந்தலோஹஉப்பு உண்டாகும்.

தாம்ரம்+கந்தாமிலம்=தாம்ரகந்தஜம்+ஹைத்ரம்

$$Cu+H_2SO_4=CuSO_4+H_2.$$

(2) அமிலத்தில் ஏதாவது ஒரு லோஹஆக்ஸிஜத்தைக்கலப்பதால் அந்தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

$$\left.\begin{array}{r}\text{மக்னீஷியஆக்ஸிஜம்}\\ +\text{கந்தாமிலம்}\end{array}\right\}=\left\{\begin{array}{l}\text{மக்னீஷியகந்தஜம்}\\ \text{ஜலம்}\end{array}\right.$$

$$MgO+H_2SO_4=MgSO_4+H_2O.$$

(3) அமிலத்தில் லோஹஹைத்ராக்ஸிஜத்தைக்கலப்பதால் அந்தந்த லோஹஉப்பு உண்டாகும்.

$$\left.\begin{array}{l}\text{க்ளோராமிலம்}\\ \text{பொட்டாஷியம் ஹைத்ராக்ஸிஜம்}\end{array}\right\}=\left\{\begin{array}{l}\text{க்ளோரோபொட்டாஷியம்}\\ +\text{ஜலம்}\end{array}\right.$$

$$HCl+KOH=KKCl+H_2O.$$

(4) கரிஜம், கந்தக்கலப்பு முதலான லோஹ உப்புக்களுடன் அமிலம் கலந்து உப்பு உண்டாவது.

$$\left.\begin{array}{r}\text{மக்னீஷியகரிஜம்}\\ \\ +\text{கந்தாமிலம்}\end{array}\right\}=\left\{\begin{array}{l}\text{மக்னீஷியகந்தஜம்}\\ \text{ஜலம்}\\ \text{கரிவாயு}\end{array}\right.$$

$$MgCO_3+H_2SO_4=MgSO_4+H_2O+CO_2.$$

$$\left.\begin{array}{r}\text{மக்னீஷியகந்தம்}\\ \text{கந்தாமிலம்}\end{array}\right\}=\left\{\begin{array}{l}\text{மக்னீஷியகந்தஜம்}\\ +\text{ஹைத்ரோகந்தம்}\end{array}\right.$$

$$MgS+H_2SO_4=MgSO_4+H_2S.$$

(5) அமிலாக்ஸிஜமும் தாரகாக்ஸிஜமும் கலந்து உப்புண்டாவது.

$$\left.\begin{array}{r}\text{மக்னீஷியஆக்ஸிஜம்}\\ \text{கந்தத்ரயாக்ஸிஜம்}\end{array}\right\}=\text{மக்னீஷியகந்தஜம்}$$

$$MgO+SO_3=MgSO_4.$$

(6) லோஹமும் அலோஹமும் நேரேகலந்து உண்டாகும் உப்பு.

மக்னீஷியம்+2க்ளோரம்=மக்னீஷியக்ளோரம்

$$Mg+2cl=MgCl_2.$$

மேற்கண்டவிதிகளுக் குட்பட்டுண்டான சில உப்புக்கள்:—

	க்ளோரக் கலப்பு Chloride.	கரிஜம் Carbonate.	நைத்ரஜம் Nitrate.	கந்தகக்கலப்பு Sulphide.	கந்தஜம். Sulphates.
பொடாஷியம்	Kcl	K_2CO_3	KNO_3		K_2SO_4
ஸோடியம்	Nacl	Na_2CO_3			Na_2SO_4
வெள்ளி	Agcl		$AgNO_3$	Ag_2S	Ag_2SO_4
நவச்சாரம்	$(NH_4)cl$		$(NH_4)NO_3$		$(NH_4)_2SO_4$
நாகம்	$Zncl_2$		$Zn(NO_3)_2$		$ZnSO_4$
மக்னீஷியம்	$Mgcl_2$	$MgCO_3$	$Mg(NO_3)_2$		$MgSO_4$
சுண்ணம்	$Cacl_2$	$CaCO_3$			$CaSO_4$
தாம்ரம்	$Cucl_2$		$Cu(NO_3)_2$	CuS	$CuSO_4$

இவ்விவரத்தால், அந்தந்தஉப்பு அந்தந்த அமிலத்திலுள்ள ஹைத்ரத்துக்குப்பிரதியாக லோஹம்சேருவதால் உண்டாகின்றதென்று அறிகிறோம். சில உப்புக்கள் லிட்மஸின்நிறத்தை மாற்றமாட்டா. சில காரத்தன்மை உடையவை. சில அமிலத்தன்மையுடையவை. பொதுவாய், பொடாஷியம், ஸோடியம், சுண்ணம், மக்னீஷியம் என்னும் லோஹங்கள், கந்தாமிலம், நைத்ராமிலம், க்ளோராமிலங்களுடன் கலந்துண்டாகும் உப்புக்கள் நிஷ்கார உப்புக்கள். ஸோடிய பொடாஷிய கரிஜங்கள் காரத்தன்மையுள்ளவை. நாகம், தாம்ரம், ஈயம் முதலான கனத்தலோஹஉப்புக்கள் அமிலத்தன்மையுள்ளவை.

(தொடரும்.)

ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயர். B.A. B.L.

— —

பசுவின்பெருமை.

"ஸ்நாதும் வாஞ்சதி ஶங்கரோ விபுதயா யஸ்யா: பய: ஶ்ரத்தயா
தோயம் யந்மூத்ரபவம் புநாதி ஜகதாம் த்ரயம் நிஷ்கல்மஷம் ।
யத்க்ஷாந்த்யாபரணா: புராதநதமம் வேதம் முநீந்த்ரா: ஸதா
ஸா தேவாம்ஶவதீ கரோது ஸுமநோஹாரீ: கவீநாம் கிர:" ॥

சிவபெருமான் தானுகவே எதன்மடியிலுண்டாகிய பாலால் ஸ்நானஞ்செய்யவிரும்புகின்றாரோ; எதன்சரீரத்திலின்றுமுண்டாகியநீரானது நிர்மலமாயும் மூவ்வுலகத்தையும் பரிசுத்திசெய்கிறதாயுமிருக்கின்றதோ, பொறுமையைப்பூஷணமாகவுடையமுனிவர்கள் முற்காலத்திய வேதத்தை எதன் உருவமாக உபாஸிக்கின்றார்களோ, தேவாம்சம் பொருந்திய அப்பசு, புலவர்களின்சொல்லையும் மனேகரமாக்கட்டும்.

இவ்வளவு பெருமைபொருந்திய பசுவைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். சாதாரணமாய்க்கவனித்தாலும் பசு மிகவும் உபயோகமுள்ள பிராணியென்பது யாவரு மறிந்தவிஷயம். ஆராய்ந்துபார்த்தால், பசுவைப்போற் சாதுவானதும், பிரயோஜனமுள்ளதும், பரிசுத்தமானதும் வேறென்றுமில்லை; ஏனெனில்,நமதுசாஸ்திரங்களிற் பசு ஸகலத்தையும் கொடுக்குமென்றும், அது நிற்குமிடமே பரிசுத்தமானதென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், பசுவை அவமானஞ்செய்தால் அது நமது மங்களத்தைக் கெடுத்துவிடும். இதுபற்றி ஈண் டொரு சிறுசரிதம் வரையப்படுகின்றது.

முன்னொருகாலத்தில் வைவஸ்வதவம்சத்தில், ஸமுத்திரத்திற் சந்திரன்போலத் திலீபனென்னு மரசன் உண்டானன். அவன் விசாலமானமார்பையும் விருஷபத்தின்திமில்போன்றதோளையு முடையவன்; மநுநீதிவழுவாது அரசாண்டுவந்தவன்; பிரஜைகளின்ஹிதநிமித்தமே சூரியன் நீரைக்கிரஹிப்பதுபோற் கப்பணம்வாங்கிவந்தவன்; சாஸ்திரங்களிற் பின்வாங்காதபுத்தியும் போர்க்களத்திற் பின்வாங்காததிண்மையுமுடையவன்; மந்திராலோசனையை மறைவாய்ச்செய்யு மியல்புடையவன்; அறிவிருந்தும் மௌனமாயிருக்குகை, கொடுத்தாலும் புகழ்ந்துகொள்ளாமை முதலியகுணங்கள் ஒருங்குசேரப்பெற்றவன், குற்றஞ்செய்தவர்களைத் தண்டிப்பவன்; குணமுள்ளவர்களைக் கொண்டாடுபவன்;

அவனதுராஜ்யத்தில் திருட்டு, திருட்டுப்போய்விட்டது; விரோதியா யிருப்பினும் சிஷ்டனாயிருப்பவன் நோயாளிக்குமருந்துபோல அவ னுக்கு இஷ்டனாயிருந்தான். பிரியனாயிருந்தாலும் துஷ்டனாயிருப்ப வன் பாம்பினாற்கடிக்கப்பட்டவிரல்போல், தள்ளத்தக்கவனானான். அவ னுக்கு ஸுதக்ஷிணையென்றுபெயருள்ள ஒரு மனைவி யிருந்தாள். அவ் விருவரும் நெடுநாள் இல்லறம்நடத்திவந்தும் புத்திரப்பேறுகிடைக் காமையால் அதற்காகக் குலகுருவாகிய வஷிஷ்டமுனிவர்ஆச்ரமத் திற்குத் திலீபன் மனைவியுடன்சென்றான். அங்குமுனிவர்கள் மன்னவ னுக்குத் தக்கமரியாதை செய்தனர். பின்பு திலீபன் மனைவியுடன் வஷிஷ்டர்ஆச்ரமத்திற்குச்சென்று, அருந்ததீதேவியையும் வஷிஷ்ட ரையும் ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தான். பின்னர் வஷிஷ்டர் மனைவி யுடன் ஆசீர்வதித்து இராஜ்யத்தில், குசலத்தைவினவினார். திலீபன் "இராஜ்யம்முழுவதும் தங்கள்தவத்தால் க்ஷேமமாயிருக்கிறது; ஆனால், தமதுநாட்டுப்பெண்ணான ஸுதக்ஷிணையிடம் எனக்கு மக்கள் உண்டா காமையால், பூமி என்னைத் திருப்திசெய்யவில்லை; எனதுபிதிர்க்கள் எனக்குப்பின் கொடுப்பவர் எவருமில்லையென்று நான்கொடுப்பதை மிகுத்துவைப்பதில் முயற்சியுள்ளவர்களாய் நன்றாய்ச்சாப்பிடவில்லை; புத்திரப்பேற்றைப்பெறாத ஒருவன் உயர்சிறப்பையடைவது முடியாத விஷயம்; ஆனதால், பிதிர்க்களின்கடனாகிய ஸந்ததியையுண்டுபண்ணு தலைநிறைவேற்றவழிசொல்லவேண்டும்" என வேண்டிக்கொண்டான்.

இவ்வாறுதெரிவித்தபின் முனிவர் சற்றுநேரம் தியானம்செய்து ராஜாவைப்பார்த்து 'நீ முன்னொருசமயம் இந்திரனை ஸேவித்துவிட்டு வரும்போது வழியில் கற்பகமரத்தடியிலிருந்த காமதேனுவைப் பிர தக்ஷிண நமஸ்காரங்களால் மரியாதைசெய்யாமல்வந்தமையால் அப்பசு என்னை அவமானஞ்செய்தமையால் நீ எனதுஸந்ததியைப் பூஜிக்காமல் மக்கட்பேற்றைப்பெறமாட்டாய் எனச் சபித்தது. அது தேவகங்கை யின்சத்தத்தால் உன்செவியிற்படவில்லை. அதனால் உனதுமனோரதம் தடைபட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அது வருணன்வேள்விநிமித்தம் பாதாளலோகத்திற்குச் சென்றிருக்கிறது. அதன்வழியோ பாம்பு களால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனதால் அதற்குப்பிரதியாக அதன் பெண்ணான நந்தினியை மனைவியுடன் பரிசுத்தனாகஆராதிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நந்தினி வந்துவிட்டது.

அதனைப்பார்த்து முனிவர் "உனதுமனைவி சீக்கிரம் கைகூடிவிடும், இப்பசுவை, கல்வியை அப்பியசித்தாற்போல எப்பொழுதும் அநுஸரித்துத் திருப்திசெய்விக்கவேண்டும்; அதுபோனால் போகவேண்டும்; நின்றால் நிற்கவேண்டும்; படுத்தாற் படுக்கவேண்டும்; ஜலங்குடித்தால் ஜலங்குடிக்கவேண்டும்; உனதுமனைவியும் பக்தியுடன் தபோவனம்வரையில், காலையிற் பின்தொடர்ந்து, மாலையில் எதிர்கொண்டழைக்கவேண்டும். இவ்வாறு அது பிரஸாதஞ்செய்யும்வரை அநுஷ்டிக்கவேண்டும்" என்றார். அரசனும் ஸரியென்று அங்கீகரித்தான். பின்பு இரவில் அவர் நியமத்துக்குத்தக்கபடுக்கையை யேற்படுத்திக்கொண்டு தூங்கி விட்டுக் காலையில், திலீபராஜன் கன்றுக்குட்டியை ஊட்டிக்கட்டிவிட்டுப் பசுவை அவிழ்த்துவிட்டான்.

மனைவியும் தபோவனம்வரை பின்தொடர்ந்தாள். பின்பு திலீபன் இளம்புற்களைப் பிடுங்கிக்கொடுப்பதனாலும், தினவுதீரச் சொறிந்து கொடுப்பதனாலும், ஈக்களை ஓட்டுவதனாலும், அதைக்காப்பதில் முயற்சியுடையவனானன். திலீபன் அப்பசு நின்றால் நின்றும், போனால் போயும் படுத்துக்கொண்டால் உட்கார்ந்துகொண்டும், நீர்பருகினால் நீர்பருகியும் அதனை அதன்நிழல்போல அநுஸரித்தான். அவன் செல்லும்பொழுது இருபக்கத்திலுமுள்ள மரங்கள், ஸேவகஜனங்களைவிட்டவனும், வருணனோடொப்பமானவனுமான திலீபனைத் தம்மீதுள்ள பறவைகளின்சத்தத்தால் பாரென்று கூவியழைத்தன. லதாக்ருஹங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு, பொற்றன்மூங்கில்களிற்புகுந்தகாற்றாற் புல்லாங்குழல்போல் வனதேவதைகளாற் கானஞ்செய்யப்பட்ட தனதுகீர்த்தியைக் கேட்டான். அந்நந்தினியானது எங்கும் தனதுஸஞ்சாரத்தாற் சுத்தமாகச் செய்துவிட்டு,சாயங்காலத்தில் தன்னிருப்பிடம்செல்லத்தொடங்கிற்று. திலீபன் வனத்தின்வனப்பைப்பார்த்துக்கொண் டதைப் பின்தொடர்ந்தான். திலீபனால் பின்தொடரப்பட்டதும் ஸுதக்ஷிணையால் எதிர் கொண்டழைக்கப்பட்டதுமான அப்பசு, பகலால் பின்தொடரப்பட்டு, இரவால் எதிர்கொண்டழைக்கப்பட்ட ஸந்தியாகாலம்போல விளங்கிற்று. அப்பொழுது ஸுதக்ஷிணை அப்பசுவைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து, நமஸ்கரித்து உபசரித்தாள். தாம்செய்த பூஜையை ஏற்றுக்கொண்டதென்றிருவரும் மகிழ்ந்தனர். திலீபன் வஸிஷ்டருடையவும் அருந்ததியுடையவும் பாதங்களைவணங்கி, ஸந்தியாகாலவிதியை முடித்துவிட்டு,

படுத்திருக்கும்பசுவை மீண்டும் அடைந்தான். அருகில் வைக்கப்பட்ட உணவுகள், தீபங்கள் இவைகளையுடைய அப்பசுவைத் திலீபன் மனைவியுடன் அநுஸரித்து அது தூங்கியபின் தூங்கிக் காலையில் எழுந்தவுடன் எழுந்திருந்தான். இவ்வாறு மக்கட்பேற்றுக்காக விருதமநுஷ்டிக்கும் திலீபனைப் பரீக்ஷிக்கவெண்ணி, அப்பசு, மறுநாள் கங்கைக்கரையில் இளம்புற்களையுடைய ஹிமவத்பர்வதத்தின்குகைக்குள் நுழைந்தது. அப்பசு, மனதாலும் புலிமுதலிய துஷ்டப்பிராணிகளாற் பீடிக்கமுடியாததென்று திலீபன் மலையின்அழகைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது வேகமாய்ப்பாய்வதில்முயற்சியுள்ள சிங்கமொன்று அதைப்பிடித் திழுப்பதைப் பார்த்தான். பின்பு அப்பசு தீனமாய்க்கத்துவதைக் கேட்டு, அம்மிருகேந்திரனைக் கொல்வதற்காகப் பாணத்தை அம்பறாத்தூணியினின்று மெடுக்கவிரும்பினான். அவனுடைய வலது கையானது வில்லின் அடியில் பிரவேசித்தபொழுதே சித்திரத்தில் எழுதப்பட்டதுபோல் ஸ்தம்பித்துப்போய்விட்டது. தனதுகை இவ்வாறானமைக்காகக்கோபம்மிகுந்து தனது தேஜஸ்ஸால் தஹிக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அச்சிங்கம் மநுஷ்யன்பேசுவதுபோல்,திலீபனைப்பார்த்து "ஹேமன்னவ! நீ சிரமப்படவேண்டாம். நீ உனது அஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தாலும் வீணேயாகும்; மரத்தைப்பிடுங்கக்கூடிய மாருதன்வேகமானது பர்வதத்திற் பிரவர்த்திப்பதில்லை. கைலாஸ பர்வதம்போல் வெளுப்பானவிருஷபத்தின்மீது ஏறவிரும்பும் சிவபெருமானது அடிவைப்பாற் பரிசுத்தனான என்னைக் கும்போதரனென்று பெயருள்ள சிவபெருமானுடைய வேலைக்காரனென் றறி. இதோ முன்னேயிருக்கும் தேவதாருவிருக்ஷமானது சிவபெருமானுக்குப் புத்திரன்போன்றது. இதில் ஒருஸமயம் காட்டியானை உறைந்து தோலைப் போக்கிவிட்டது. அதனால் இம்மலைமகள் மிகவும்துக்கித்தாள். அதுமுதற் காட்டியானைகளைப் பயமுறுத்துவதற்காக இவ்விடம் பரமசிவன் என்னை யிருக்கும்படி ஏவியிருக்கிறார். பசிமிகுந்த எனக்குப் பாரணைசெய்வதற்கு இப்பசு, போதுமானது; ஆதலின் நீ குருவிடஞ்சென்று விவரத்தைத்தெரிவி. முடியாதகாரியத்தில் நீ என்னசெய்வாய்" எனக் கூறிற்று. இவ்வாறு கம்பீரமாய்க்கூறியதைக்கேட்டு மன்னவன் கடவுள்செயலெனத் தன்னைத் தேற்றிக்கொண்டான். பின்பு வேந்தன் "ஹே! மிருகேந்திரா? சாமர்த்தியமற்றநான் கூறும்வார்த்தை பரிஹஸிக்கத்தக்கது;

ஆயினும், நீ பிராணிகளின்மனதையறிந்திருக்கிறாய்; ஆதலின், சொல்லு கிறேன். யாவற்றிற்கும் சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரமாகிய மூன்றுக்கும் காரணபூதனாகிய சிவபெருமானின்கட்டளையும் தள்ளத்தக்கதன்று; ஆஹிதாக்கினியாகிய வஷிஷ்டமுனிவரின்பசுவும் உபேக்ஷிக்கத்தக்க தன்று. நீ எனது சரீரத்தால் பாரணையைமுடித்துக்கொண்டு ஸாயங் காலத்தில் தாய்வருமென்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் கன்றை யுடைய மஹர்ஷியின் இப்பசுவை விட்டுவிடு" எனக் கூறினான். பிறகு சிங்கம் மறுபடியும் "ஒன்றான :வெண்குடையையும், உலகத்துக்குப் பிரபுவாயிருக்குகையையும், புதிதானயௌவனத்தையும், அழகானசரீ ரத்தையும், அல்பமான இப்பசுநிமித்தம் விடவிரும்புகிறாய்; ஆதலின், விசாரித்துப்பார்த்தால் நீ முழுமூடனாயிருக்கிறாய். நீ பிராணியிடம் தயவினால் இப்பசுவைக்காத்தால், பிரஜைகள்முழுவதையும் காப்பது போய்விடும். ஓரேபசுவையுடைய வஷிஷ்டமுனிவர் அபராதத்தினாற் கோபமடைந்தால், கோடிக்கணக்கானபசுக்களைக்கொடுத்துக் கோபத் தை மாற்றிவிடலாம். ஆதலின், கல்யாணபரம்பரைகளைப் புஜிக்கத் தக்க சரீரத்தைக்காப்பாற்று" என்றது. அதனைக்கேட்டுத் திலீபன் "நாசத்தினின்றும் காப்பதாலன்றோ க்ஷத்திரியனென்று பெயர்; அவ் வாறு காக்காமல் இராஜ்யத்தை ஆளுவதால் யாதுபயன்? வஷிஷ்ட முனிவருக்கு வேறு பசுக்களைக்கொடுத்துக் கோபத்தைத்தீர்ப்பது முடி யாத விஷயம்; ஏனெனில் இப்பசுவுக்குச் சமானமானபசு வேறில்லை. இப்பசுவை எனதுசரீரத்தைவாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுவதே தகுதி யானது. இதனால் உனதுபாரணையும் பூர்த்தியாகின்றது. முனிவரின் ஹோமகாரியமும் நிறைவேறுகின்றது. ஆதலின் எனதுவார்த்தை யைத் தட்டுவது தகுதியன்று" எனக் கூறவே, ஸரியென்று சிங்கம் பசுவைவிட்டுவிட்டது. திலீபன் சிங்கத்தின்முன் தனதுடலைப் பிண்டம் போல் ஒடுக்கிவைத்துக்கொண்டு நின்றான். சிங்கம் மேலேபாயப்போகிற தென்று குனிந்துநிற்கும் திலீபன்மீது அப்பொழுது வித்யாதரர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தனர். "அப்பா! குழந்தாய்! எழுந்திரு" என்ற அமி ருதம்போன்றசொல்லைக்கேட்டு எழுந்ததும் முன்பு தாயைப்போன்ற பசுவைப் பார்த்தான். ஆச்சரியமடைந்த திலீபனைநோக்கிப் பசு "நான் தான் மாயையால் உன்னைப்பரீக்ஷிக்க இவ்வாறுசெய்தேன். வஷிஷ்ட முனிவரின் பெருமையால் யமனும் என்னிடம் அணுகமாட்டான். குரு வினிடம் பக்தியினாலும் என்னிடம் கருணையாலும் சந்தோஷமடைந்

திருக்கிறேன். ஆதலின் உனக்குவேண்டியவரத்தைக் கேள்" என்றது. பின் திலீபன் ஸுதக்ஷிணையிடம் புத்திரனை வேண்டினன். அப்பசு 'உனக்கு அவ்வாறேயுண்டாகும்;எனதுபாலை ஒருதொன்னையிற்கறந்து சாப்பிடு'' எனக் கூறியது. "திலீபன், கன்றூட்டியபிறகு ஹோமவிதி முடிந்தபின் முனிவரின்உத்தரவுபெற்றுப் பாலைப்பருகவிரும்புகிறேன்" எனக் கூறினன். இவ்வாறுகூறியதற்காகப் பசு மிகவும் சந்தோஷமடைந்து ஆச்ரமத்திற்குச்சென்றது. பிறகு திலீபன் நடந்தவிர்த்தாந்தத்தை வஸிஷ்டருக்கும் ஸுதக்ஷிணைக்கும் கூறிக் கன்றூட்டி ஹோமவிதிமுடிந்தபின் மீதியானபாலை முனிவரின்கட்டளையின்பேரில் மனைவியுடன்குடித்தான். காலையில் வஸிஷ்டரையும், அருந்ததியையும், அக்னியையும், பசுவையும் வலம்வந்து நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தனதுநகரத்திற்குச்சென்றனன். பின்பு ஸுதக்ஷிணை கர்ப்பந்தரித்துப் பத்துமாதமானபின் உலகனைத்தும் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளவல்லமையுள்ள புத்திரனைப்பெற்றுநெடுங்காலம் இன்பமாய்வாழ்ந்துவந்தனர். இவ்வளவு பெருமையும் பசுவின் அநுக்கிரஹத்தினாலன்றோ? வந்தது.

அன்றியும், பசு நன்னடக்கையிற் சிறந்தது. மெய்யுரைப்பதில் மேன்மைபெற்றது. முன்னொருகாலத்திற் காமாட்சியென்னும் கபிலைப் பசு, தான்மேயுமிடத்தினின்றும் தப்பிப்போய் ஒருகாட்டில் ஒருமிருகேந்திரனிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டது. அது பசுவைக் கொல்லவருந் தருணத்தில் வணக்கத்துடன் "ஐயா! என்கன்று சாயங்காலம் நான் வருவேனென்று எதிர்பார்த்திருக்கும். ஆனதால் நான்போய் ஊட்டக் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பிவந்துவிடுகிறேன். வராவிட்டால் பொய் சொல்லுபவன்முதலியவர்களின் பாதகத்திற்போவேன்'' எனப் பிரதிக்ஞை செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தன்னிருப்பிடம்வந்து கன்றுக்கு ஊட்டக்கொடுத்து ஸர்வாங்கத்திலும் நக்கிக்கொடுத்து, விவரத்தைத்தெரிவித்துத் தன்பந்துக்களிடம்விட்டுவிட்டுத் தான் திரும்பவும் மிருகேந்திரனிடம்சென்று 'இனி என்னைப் பக்ஷிக்கலாம்' என்றது. மிருகேந்திரன் அதன் வாய்மைக்கு மெச்சி, அதனைப்புசித்தால் பாவம்வருமென்று நினைத்து "உன்னைப்புசிக்கமாட்டேனென மறுத்துவிட்டது. பின் பசு திரும்பிப்போகமனமில்லாமல் தயங்கிநிற்கும்பொழுது பார்வதீ பரமேசுவரர் மிருகேந்திரனுக்கும் பசுவிற்கும் காட்சிகொடுத்து அழைத்துச்சென்றனர் என்று கபிலைவாசகம்கூறுவதே பசுக்கள் ஸத்தியத்திலும் அறிவிலும் சிறந்தவையென்பதற்கு அத்தாக்ஷியாகும். ஆதலின் பசுவைப்பூஜிப்பதால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் பயனுண்டாமென்பதற்குச் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. சுபம்.

Pandit M. M. Narayanasamy Aiyer,

Mudikandan.

ஸ்ரீ:

இந்தியாவின் அரசியல்.

சுமார் இரண்டுநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் ஆங்கிலேயர்கள், இவ் இந்தியாதேசத்துக்கு வியாபாரமுறையில் வர்த்தகர்களாகவந்து, அது முதல் வியாபாரமிகுதியாலும் சில அவசியங்களாலும், முயற்சியுடைமையாலும் சில பாகங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, அப்பால் தங்கள் கைவசப்பட்டபூமியை ஆண்டுவந்து, கொஞ்சங்கொஞ்சமாகப் பலநாடுகளையுங்கைப்பற்றி, இந்தியாவின் அநேகபாகத்தைச் சுவாதீனமாக அடைந்து, ஜனங்களைப் பரிபாலித்துக் குடிகளுக்குவேண்டும் நன்மையையும் சமாதானத்தையு முண்டுபண்ணி, 1858-௵ இந்தியா அரசாட்சியை மாட்சிமைதங்கிய காலஞ்சென்ற பூமிதேவிக்குச் சமானமான விக்டோரியாராஜாத்தியம்மையின் செங்கோலின்கீழ் அடையச்செய்தார்கள் என்று சரித்திரங்கள்மூலம் நம்மவர்களெல்லோரும் அறிந்திருக்கிறார்கள். புராதனமாய் விசேஷநாகரிகத்தையும் உயர்ந்த கல்வியையும் செழிப்புற்றோங்கிய வியாபாரத்தையும் கைத்தொழிலையும் மேம்பாடுள்ள மதத்தையும் சிறந்தோங்கிய தத்துவஞானத்தையும் பெற்றிருந்த இந்த ஆரியதேசத்தவரும், பிரகிருதத்தில் உயர்ந்த நாகரிகமும் செழிப்பும் ஐசுவரியமும் பராக்கிரமமும் வல்லமையும் கல்வியும் ராஜதந்திரமும் சுவாதீனமும் சுவாதீனஸ்தாபனத்துக்குரிய முறைகளுமான இவைகளையே முதன்மையாகக் கொண்டு, ஜனங்களின்ஹிதத்தையேகருதி, ஜனங்கள்கோரிக்கைக்கிணங்கின ராஜாங்கத்தில் அதிக விசுவாசமுடையவர்களான ஆங்கிலதேசத்தவரும் ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து ஐக்கியப்பட்டு, இப்போது தளர்ச்சியடைந்திருக்கும் இவ் விந்தியாவை, ஆங்கிலதேசத்தவர்கள் கைக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்யும்படியாய்நேர்ந்தது தெய்வீகமென்றே நம்புவதற்கு அநேககாரணங்களுள்ளன. அவைகளை விசேஷமாகப் பலதடவைகளிற் பலரும் எடுத்துரைக்க நாம் கேட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய பெரிய இந்தியாதேசத்தை இவ்வளவுசௌகரியமாகவும் சுலபமாகவும் எப்படி அரசாட்சிசெய்கிறார்கள்? அந்தயந்திரம் எத்தகைத்து? அதன்பெருமை யெப்படிப்பட்டது? சிறியகுக்கிராமமுதல் அரசாட்சியின்கீழ் அமைந்திருக்கும்விதமெப்படி? நம்தேசத்து நன்மையையும் சமாதானத்தையும் எப்படி விர்த்திசெய்கிறார்கள்? என்னும் விஷயங்களைக் கவனிப்போமாக. அப்படிச்செய்வதால் நம்முடைய ராஜவிஸ்வாசம் விர்த்தியடையுமென்பதற் கையமில்லை.

இந்தியா.

இந்தியா, பிரிட்டிஷ்இந்தியா என்றும், சுதேசதுரைத்தனங்கள் என்றும் இரண்டுபிரிவாயுள்ளது. சுவதேசதுரைத்தனங்களில் 175-தேசங்கள் சக்கரவர்த்தியின்பிரதிநிதியான இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரின் ஆளுகையிலும் 500-தேசங்கள்வரை மாகாணகவர்ன்மெண்டுகளின் ஆதீனத்திலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தியாதேசம், 18,02912-சதுரமைல் விஸ்தாரமும், 1911-ஹு ஜனத்தொகைக்கணக்கின்படி 31,51,56,596-ஜனங்களு முடையது. அதில் பிரிட்டிஷ் இந்தியா, 10,93,074-சதுரமைல் விஸ்தாரமும், 24,42,67,542-ஜனங்களு முள்ளது. இந்தியாமுழுவதும் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களால் ஆளப்பட்டுவருகிறது.

சக்கரவர்த்தியும் மகாமந்திரிசபைகளும்.

இந்தியர்களனைவரும், மாட்சிமைதங்கிய ஐந்தாவது ஜியார்ஜ் சக்கரவர்த்தியவர்களின் பிரஜைகள். அவர்கள் நம்மீது மிகுந்த அன்பும் அநுதாபமுமுடையவர்கள். அவர்களுக்கு ராஜாங்கவிஷயத்தில் உதவிபுரிவதற்காக இரண்டு மந்திரசபைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளாவன:—பிரபுக்களடங்கிய மந்திரசபை 1. பிரிட்டிஷ் ஜனசமூகத்தால் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற பிரதிநிதிகளடங்கிய மஹாமந்திரசபை 2 என்பனவாம். தவிரவும், சக்கரவர்த்தி, மேற்குறித்த மந்திரசபையார்கள் இவர்களதிகாரத்திற்குட்பட்டு, ராஜ்யபாரத்தைவகிப்பதற்காக அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் பிரதானமந்திரியோடு, சில மந்திரிகளடங்கிய மந்திரிகள்சங்கமு மொன்றுண்டு. அதில் இந்தியாமந்திரி (Secretary of state for India) ஒருவர்.

இந்தியாமந்திரியும் அவர்சபையும்.

1. இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரவர்களுக்குப் பிரதானமான விஷயங்களில் உபாயஞ்சொல்லுவதற்காகவும், மற்றும் இந்தியா ராஜ்யபரிபாலனத்தைச் சரிவரநடத்தும்பொருட்டும் இங்கிலாந்தில் (Secretary of state for India என்று) ஒரு மந்திரியும், அவருக்கு

உதவிசெய்ய ஒரு ஆலோசனைச்சங்கமும் உண்டு. சக்கரவர்த்திசெய்யும் இந்தியாராஜ்யபாரம் இந்த இந்தியாமந்திரிமூலமாக நடந்து வருகிறது. இவர் பிரிட்டிஷ்மந்திரிகளடங்கிய சங்கத்தின் ஓர் அங்கத்தினர். இவர், இந்தியாவிஷயத்தில்நடத்தும் சகலகாரியங்களுக்கும் பிரிட்டிஷ்மஹாமந்திரசபைக்கு உத்தரவாதம்செய்யக் கடமைப்பட்டவர்; அந்தச்சபையின் மேலான அதிகாரத்தை நிறைவேற்றவும் கடமைப்பட்டவர். இந்த இந்தியாமந்திரி உள்ளடங்கிய இந்திய அரசாட்சிமுழுவதும் பிரிட்டிஷ்ஜனசமூகத்தின் அபிப்பிராயத்துள் அடங்கியது. அதாவது பிரிட்டிஷ்ஜனசமூகத்தால் தெரிந்தெடுக்கப்பெறும் அங்கத்தினர்களடங்கிய பிரிட்டிஷ் மஹாமந்திரசபைமூலம் அந்தச் சிறந்த பாத்தியதையைச் செலுத்திவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் மார்ச்சுமாதம் முதல்தேதிக்குப்பின் மஹாமந்திர சபைகூடும் பதினான்குதினங்களுக்குள்ளாக இந்தியாவின் அரசிறைக் கணக்குகளைப் பார்லிமெண்டு மஹாமந்திரசபையாருக்கு இந்தியா மந்திரி தெரிவிக்கவேண்டும். அது அந்தச்சபையாரால் ஒப்பப்படவேண்டும். அந்தச்சமயங்களில் இந்தியாவின் தற்காலஸ்திதியையும் அதன் ராஜ்யதந்திரத்தையும் உபாயங்களையும்பற்றியும் அவைகளிலிருக்கும் குணதோஷங்களைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சிசெய்தலு முண்டு. இவருக்கு உதவிபுரிவதற்காக 2-உபகாரியதரிசிகளும், ஒரு உதவி உப-காரியதரிசியும், ஒரு ஆலோசனைச்சங்கமும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இப்போதையவிதிப்படி அந்த இந்தியாமந்திரிசபைக்கு இந்தியா மந்திரி அவர்களின் இஷ்டப்படி 10-பேர்களுக்குக்குறையாமலும் 14-பேர்களுக்குமேற்படாமலும் இந்தியாமந்திரியவர்களால் மெம்பர்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுவார்கள். சாதாரணமாக அப்படி நியமனம் செய்வது 7-வருஷத்துக்கொருதரம் நடக்கவேண்டியது. விசேஷமானகாரணங்களிருந்தால், மேலும் 5-வருஷத்துக்கு நீடித்து மெம்பர்களை நியமிக்கவும் அவருக்கு அதிகாரமுண்டு. இந்தச் சபையின்மெம்பர்களிற் பெரும்பாலோர், இந்தியாவில் 10-வருஷகாலமாவது இருந்து அனுபவம்பெற்றவர்களாகவும், தங்களைநியமிக்கு முன் 5-வருஷத்துக்குள்ளாக அவர்கள் இந்தியாவாசிகளாகவும் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தியா

மந்திரி, இந்தியாதேசத்திலும் அதன் ஆட்சிவிஷயத்திலும் நேரில் அனுபோகமில்லாதவராயிருப்பதையுத்தேசித்து இந்தியா அனுபோக முள்ளவர்கள் அவருக்கு ஆலோசனைசொல்லுவதற் கனுகூலமாக இந்த ஏற்பாடுசெய்திருப்பதேயொழிய வேறில்லை. லார்ட் மார்லி அவர்கள் இந்தியாமந்திரியாக இருந்தகாலத்தில் இந்த ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு இரண்டு இந்தியமெம்பர்கள் முதல்முதலாக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். இப்படி நியமிக்கவேண்டுமென்றவிதி யாதொன்று மில்லாவிடினும், இனிமேல், சாஸ்வதமாக அப்படி நியமனம்செய்வ தாக ஒரு உடன்பாடு அல்லது கொள்கையிருப்பதாக எண்ணவேண் டியதாயிருக்கிறது. இது மிகவும் நல்ல ஏற்பாடுதான். ஆனால் நியமிக்கப்பெறும் இந்தியர்கள் நம் நாட்டின் பொதுநன்மையையே கருதும் பெருந்தன்மையுள்ள ராஜ்யதந்திரிகளாயிருந்தால் அதுவே இந்தியாவின் பெரும்பாக்கியமாகும். இந்தச்சபையாலாகவேண்டிய காரியமுழுதும் சிலபகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒரு காரியதரிசி நியமிக்கப்பட்டிருப்பதோடுகூட ஒவ்வொருபகுதியிலுமடங்கிய காரியத்தைக் கவனிக்கும்பொருட்டுச் சபையின்மெம்பர்களில் 4 அல்லது 5-பேர்களடங்கிய ஒரு கமிட்டியும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மெம்பரும் சாதாரணமாக 2-கமிட்டிகளிலாவது வேலைசெய்யக்கடமைப்பட்டவர்களாயிருப்பார் கள். இந்தியாகவர்ன்மெண்டாருக்கு ஏதாவது உத்தரவு அளிப்பதா யிருந்தால் அந்தவிஷயத்துக்குரியபகுதியின் காரியதரிசிக்கு மந்திரி எழுதுவர்; அவர் அதைக் கமிட்டியின் ஆலோசனைக்குக் கொண்டு வருவார். பின்னர் அதை மந்திரி ஒப்புக்கொண்டபின் சங்கத்துக்குத் தெரிவித்து, அவர்களங்கீகாரத்தால் பூர்த்தியான உத்தரவை இந்தியாகவர்ன்மெண்டுக்கு அனுப்புவது வழக்கம்.

ராஜப்பிரதிநிதியும் அவர் சபையும்.

இனி, இந்தியா ராஜ்யபரிபாலனத்தின் யந்திரவுறுப்புக்களை எடுத்துரைப்போம். இந்தியாமண்டலமுழுதும் ராஜப்பிரதிநிதியாகிய வைசிராய் அவர்களால் அரசாட்சிசெய்யப்பட்டுவருகிறது. அவர் களுக்கு உதவிசெய்ய ஒரு நிர்வாகசபையும், ஒரு சட்டநிரூபண சபையும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகசபையார்கள் 6-பேர்கள்.

அந்தச்சபையில் இந்தியசேனைக்கு முக்கியதளகர்த்தர் ஒரு விசேஷ மெம்பராயிருக்கிறார். சௌகரியத்தை உத்தேசித்துச் சுய அரசாட்சி செய்யும் இந்திய துரைத்தனங்களின் மேற்பார்வையையும், இதரதேசங்களுடனும் ராஜாங்கங்களுடனும் செய்துகொள்ளவேண்டியதாயேற்படும் லேகனப் பிரதிலேகனவிஷயங்களையும் வைசிராய் வகிக்கிறார். இந்தவிஷயத்தில் அவருக்கு உதவிபுரிவதற்காக இரண்டு காரியதரிசிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். வைசிராயவர்களுக்கு எல்லா அதிகாரமுமுண்டு. இந்தியாவின் சாவதானத்தையும் சமாதானத்தையும் நன்மையையும் உத்தேசித்து நிர்வாகசபையாரிற் பெரும்பான்மையார் ஒப்புக்கொண்ட தீர்மானத்தைக்கூடத் தட்டிவிட அவருக்கு அதிகாரமுண்டு.

இந்தியாவின் சேனைசம்மந்தமானவிஷயம் எல்லாவற்றிற்கும் முக்கியதளகர்த்தர்தான் முதன்மையானவர். அதன் ஆளுகையையவரே வகிப்பார். மற்றுமுள்ள ஆறுநிர்வாகசபைமெம்பர்களுள் ஒருவர் ராஜாங்கத்தின் வரவுசெலவுக்காதாரமான வரிகளாலாய பொதுநிதிபரிபாலனவிஷயத்தையும், மற்றொருவர் இங்கிலாந்திலிருக்கும் நம் மிந்தியாமந்திரி அவர்களுக்கும், அவர்களுக்குதவியாகவேற்பட்டிருக்கும் சங்கத்துக்கும் இந்தியா ராஜ்யநிர்வாகவிஷயமாய்த் தகவல்கொடுப்பது; அவர்களிடமிருந்து உத்தரவோ புத்திமதியோ ஆலோசனையோ பெறுவது முதலானகடமைகளையும், வேறொருவர் ரிவினியூ வியவசாயம் முதலான விஷயங்களையும், இன்னொருவர் வாணிகம், கைத்தொழில், இந்தியாவிலுள்ள ரெயில் வேலைகள் இவைகளையும், பின்னொருவர் இந்தியாகவர்ன்மெண்டாரவர்களால் உத்தேசிக்கும் சட்டங்களை நிர்ணயிப்பது நிரூபிப்பது முதலானவற்றையும், பிறிதொருவர் கல்வி, ஆரோக்கியமுறை, நகரபரிபாலனம் முதலியவிஷயங்களையும் தனித்தனியே பிரித்து வகித்து வருகிறார்கள். நம் மிந்தியர்களிற் படிப்பில்மிக்கோரும் ராஜ்யபாரம் வகிக்க வல்லோரும் உளரென்றும், இந்தியா அரசாட்சியில் இந்தியர்களும் முக்கியமானஸ்தானங்களில் அமருதலே ராஜாங்கத்துக்குப் பலமும் ஆதரவுமாகுமென்றும் கருதி மாட்சிமைதங்கிய பிரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தார் சென்றசிலகாலமாக இந்தியர்களை முக்கியமான ராஜாங்கநிர்வாகசபைகளிலும் தெரிந்து எடுத்து நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த இந்தியாநிர்வாகசபையிற் சட்டமெம்பராக முதலில் கனம்

ஸர். எஸ். பி. சின்ஹா அவர்களை நம் நாடெங்கும்புகழ நியமித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் கனம் சையது ஆலி இமாம் என்பவரை அந்த ஸ்தானத்தில் நியமித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் இப்போது அந்த நிர்வாகசபைமெம்பராகக் கனம். ஸர். சி. சங்கரன்நாயர் அவர்கள் நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குச் சட்டசம்பந்தமான வேலையில்லாமற் கல்விசம்பந்தமானவேலையைவகிக்கும்படி நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், மேற்குறித்தபடி இந்தியரில் ஒருவரை நிர்வாகசபையில் நியமிக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் அல்லது விதி ஏற்படவில்லை. இப்போது வழக்கத்தையனுசரித்து அப்படி ஏற்பட்டுவருகிறது. அந்த வழக்கத்துக்குக்காரணம் லார்ட் மார்லியவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சீர்திருத்தங்களி லொன்றாயமைந்தது.

மாகாணப்பிரிவுகள்.

3. இந்தப் பிரிட்டிஷ் இந்தியா இப்போது 15-மாகாணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவைகளாவன :—

1. சென்னை.
2. பம்பாய்.
3. வங்காளம்.
4. பேஹாரும் ஒரிஸ்ஸாவும்.
5. ஐக்கியமாகாணங்கள்.
6. பஞ்சாப்பு.
7. பர்மா.
8. மத்தியமாகாணங்கள்.
9. அஸ்ஸாம்.
10. வடமேற்கு மாகாணங்கள்.
11. பலுசிஸ்தானம்.
12. குடகு.
13. ஆஜ்மீர்.
14. அண்டமான் தீவுகள்.
15. டெல்ஹி.

அவைகளில் 1, 2, 3-லக்கமிட்ட மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே ஒரு கவர்னரின் ஆளுகைக்குட்பட்டிருக்கின்றன. அக்கவர்னருக்கு உதவிபுரியும்பொருட்டு ஒரு நிர்வாகசபையும் அச்சபையாருள்ளடங்கின ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனியே ஒரு ஹைகோர்ட்டுமுண்டு.

4-வது லக்கமிட்ட புதுமாகாணத்(பேஹாரும் ஓரிஸ்ஸாவும்)துக்கு ஒரு லெப்டினெண்டு கவர்னரும் அவருக்கு உதவிக்கு ஒரு நிர்வாகசபையும் ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த மாகாணத்துக்கும் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

5, 6, 7-லக்கமிட்ட மாகாணங்களுக்குத் தனியே ஒரு லெப்டினெண்டுகவர்னரும் உதவிக்கு ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். 5-வது லக்கமிட்ட மாகாணத்தில்மாத்திரம் ஒரு ஹைக்கோர்ட்டு உண்டு. மற்றையிரண்டிலும் தனித்தனி ஒரு சீப்-கோர்ட்டுமட்டுமுண்டு.

8, 9-லக்கமிட்ட மாகாணங்களுக்குத் தனியே சீப்கம்மிஷனரும் அவருதவிக்கு ஒரு சட்டநிரூபணசபையும் உண்டு.

10-முதல் 15-வரை லக்கமிட்டவைகளுக்குத் தனியே ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு சீப்-கம்மிஷனர்மாத்திரம் நியமிக்கப்பட்டு அவரால் தனித்து அரசாட்சி செய்யப்பட்டுவருகிறது.

(இன்னும் வரும்.)

எம். எஸ். சேஷையங்கார்.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

வரசுல்கம்:—இது, ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட ஒரு சிறியநாடகம். கல்யாணி, மாண்டவன்மீண்டமாயம், மாலினீமாதவம் முதலான அரிய தமிழ்நாவல்கள் இயற்றியவரும், நமது செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு செல்வநூல், ரஸாயனநூல் முதலான பலவிஷயங்களைப்பற்றி விஷயதானம்செய்துவருபவருமான மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமிஐயர் அவர்கள் B.A., B.L., இயற்றியது. இது தெளிவான ஆங்கில நடையில், சொல்லணி பொருளணியுடன், காலதேசவர்த்தமானங்களுக்குத்தக்கவாறு, வரசுல்கத்தின்கொடுமையைப்பற்றி விரித்து எழுதப்பட்டுள்ளதாய்த்தெரியவருகிறது. இவ்வரிய நூலுக்குச் சொற்பவிலை யேற்பட்டிருப்பது, யாவரும் எளிதில் வாங்கிப்படிக்கவேண்டுமென்ற ஆசிரியரின்கருத்தை விளக்கிக் காட்டும். இத்தகையபுத்தகத்தைத் தமிழிலும்வெளியிடுவாராகில், ஆசிரியர் தமிழறிஞர் பலருக்கும் பேருதவிசெய்தவராவர்.

இதன்விலை அணா இரண்டு. புஸ்தகம் வேண்டுவோர், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் மானேஜர் அவர்களிடமும், மதுரை, தானப்பமுதலிவீதி ஆர். சங்கரையரிடமும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நாலடியார் குறிப்புரையுடன் 1, பிரகலாதாழ்வான்சரிதை இரண்டாம்பதிப்பு 2, ஏகாதசிமஹிமை 3. இப்புத்தகங்கள், வேலூர் ஊர்ஹீஸ்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-P.K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களால் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள், நாலடியார் ஆங்கிலகலாசாலைமாணவர்கள்கற்பதற்கேற்றவாறும், ஏனையரும்படிக்குமாறும் இருவேறுதிறமுடையதாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்பதிப்பு விலை அணா 8. ஏனையர்பதிப்பு விலை அணா எட்டு. பிரகலாதாழ்வான்சரிதை விலை அணா ஆறு. ஏகாதசிமஹிமை விலை அணா ஒன்று.

கிருஷ்ணன்றூதுச்சருக்கம்:—இது புதுக்கோட்டை மஹாராஜா காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் V. T. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களாலும், வேலூர் ஊர்ஹீஸ்காலேஜ்தமிழ்ப்பண்டிதர் P.K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களாலும் விளக்கமானபொழிப்புரையுடன் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இன்டெர்மிடியேட் பரீக்ஷைக்குப்படிக்கும் மாணவர்கள் தமிழ்வியாசமெழுதுவதற் குதவியாயுள்ளது. இதன்விலை அணா பத்து.

சம்பகமாலினி:—இது, ப. ம. வேணுகோபாலநாயுடு அவர்கள் எழுதியநாவல். வேலூர் ஊர்ஹீஸ்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர் P. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்களால் இரண்டாம்பதிப்பாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்விலை அணா நான்கு.

மேற்கண்ட புத்தகங்கள்வேண்டுவோர் P. K. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள், தமிழ்ப்பண்டிதர், ஊர்ஹீஸ்காலேஜ், வேலூர் என்றவிலாசதார்க்கு எழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.